

Iva Adamcová

13.9.2013

PŘEDNÁŠKA V ÚSTÍ NAD LABEM

Iva Adamcová – Ústí nad Labem 13. 9. 2013

Vítám vás po velice dlouhé době, protože v Ústí naposledy jsem byla na konci dubna a těch pět měsíců se nám zdálo strašně dlouhých. Ale ono to obrovsky uteklo, utekly mi hrozně i prázdniny, protože se každý den dělo něco neuvěřitelného a fakt se dělo spoustu zázraků a dělo se to i proto, abych vám je mohla potom vyprávět. To vy víte, že jsem slepičí prdelka. A abyste vnímali pohledy směrem ze 3D a směrem z 5D. Je to velmi důležité. A navíc také se děje teď hodně věcí, co se týká korespondence, kdy lidé píšou dost důležité dotazy a já opravdu nemám čas odpovídat. Snažím se, věřte mi, nosím to všude sebou jak kočka kořata, i v telefonu, pak píšu nesmysly, protože ten prst mi tam naťuká jiná písmena a když si to pak přečtu, tak říkám: Ježíš, chudáci lidi. Já se vám prosím vás všem omlouvám. Už se snažím, už jsem to zjistila, že mám takový překlepy. Doufám, že pak to neluštíte jak křížovku. Takže už jsem vědoucí v tom smyslu, pro mě všechny ty média jsou nepředstavitelným problémem. Já jsem tady vlastně jako takový mimozemšťan, který se nahustil do toho těla, do hmoty Ivy a teď se snaží vám předat všechny informace, jak se orientovat a jak se vymanit z těch vašich stavů, které ještě ze 3D vypadají a prožíváte je jako utrpení.

Ještě vám chci říct, že tato přednáška bude pro vás velmi dlouhá. Jana, která zařizuje přednášku tady v Ústí a vždycky ji zařizovala, začala se mnou na jaře jezdit na přednášky jednou za měsíc, protože byla zvědavá, jak to vypadá, a protože já vždycky přednáším v sobotu a přednášky jsou od rána od 9 do večera do 6. Tak mi pak řekla: „Ty seš na nás nespravedlivá na Ústečáky“, což teda to mě dožralo, a tak jsem si řekla: tak to není, já jsem zase přednášela zaprvé pátky a taky víckrát jsem tady byla, ale uznala jsem, že když teda budeš chtít, tak mě je jedno, jestli mluvím 3 hodiny nebo 12 hodin. Tak si to objednej. Jenže ono nakonec to dopadlo tak, že pátek byl možný, v sobotu nikde žádný sál nebyl uvolněný, tam by ho musel někdo hlídat s námi, takže nakonec je to takto, ale je to na 5 hodin, takže dneska si užijete o 2 hodiny víc, než jste zvyklí. Tak doufám, že když na to nejste zvyklí, že vám to nebude vadit.

Mně teď psala jedna paní z Německa, která přišla nečekaně na přednášky, hned se nabídla, že přeloží pro Dana do němčiny, protože teď se překládají přednášky i do cizích jazyků. Lidé se nabízejí sami, ona mi říkala: „Ivanko, když jsem dostala ty audiopřednášky od Dana, já jsem nikdy nevydržela sedět nebo poslouchat 2 hodiny a já jsem vydržela 7 hodin poslouchat a vůbec nejsem unavená, naopak, celá vrním, je mi dobře.“

Takže všechno se to skládá, ale navíc, musím vás velmi pochválit, protože všichni, kteří píšete a kteří jste kdy psali, jste měli tak šikovné dotazy, že jsem se rozhodla a mnohým jsem to i napsala, že každou tou následující přednáškou, která bude v audio natočená, že tam budu těm lidem i odpovídat, protože i vás všechny to bude zajímat. Je to i vaše praxe. Vy nejste nikdy oddělení, to už víte. Takže na konci, asi poslední hodinu a půl, možná i dvě – prosím vás, napište si dotazy. Většinou v Ústí jste se nechtěli nikdy ptát a když, tak to bylo takové ostýchavé a možná že se stydíte, je to pro vás lepší anonymně. Vezměte si když tak potom tam papírky a vedle si položte dotaz a já vám to pak v druhé polovině přednášky zodpovím. Nicméně teď se připravte, protože začneme.

Vývoj. Na všechno, co existuje, na ostatní věci viditelný vašimi očima, zapomeňte. Vše, co existuje, je pouze vývoj neboli neustálá změna. A ten Bůh, ta celková energie, která existuje, která se sem přichází vyvíjet, ona potřebuje vnímat, potřebuje žít, potřebuje cítit. A proto se dějí všechny věci, které se dějí a vy, každý z vás jako Bůh si to prožijete tím, že se vtělíte do hmoty. Teď mluvím vyloženě o 3. dimenzi. Vy už víte, že těch dimenzí je velmi mnoho a my jsme teprve na začátku. Ale tato dimenze třetí, kdy přecházíte přes bránu 4D do 5D, je pro vás ve vývojové fázi jedna z nejdůležitějších. Je z nejdůležitějších proto, že 1., 2. a 3. dimenze je nevědomá Boha. Ta bytost si připadá jako ta hmota, kterou tady vlastně znázorňuje a neví o svém ukrytém božství uvnitř. A hledá ho. A ona ho hledá tím – zkuste si představit, že jste Bůh, který se dívá na tu planetu a říká si: „Vyberu si kousek osudu z této planety a vtělím se tam“, takže osud planety je součet veškerých osudů, veškerých bytostí tam žijících. Tak si vyberu osud jedné skořápky. Vtělím se do ní a jmenuji se třeba Jaroslav. Za dobu pobytu těla ve hmotě, která se jmenuje Jaroslav, vyvedu spoustu dobrých věcí, ale spoustu i nedobrych věcí jakoby tady, protože se cítím oddělený v tom těle Jaroslav. A když potom odložím tuto masku, která se jmenuje Jaroslav, vrátím se do své podoby Boha a za nějaký čas se zrodím, tak si vyberu přesně ten osud, kdy sklidím to, co jako Jaroslav jsem dělal. Když budu jako Jaroslav vzteklý, vyberu si tatínka vzteklouna, protože tento tatínek je pro mě ten nejlepší. A když já toho tatínka budu milovat, protože mě stvořil, budu přehlížet to, že on je vztekloun, ale řeknu si: „Herdek filek, takto bych nechtěl vypadat, toto se mi moc nelíbí, není to příjemný, být takovým člověkem pro druhé lidi.“ Pak jste zastavili svou karmu v minulém životě jako Jaroslava pro tělo nové. Je to jediná možná cesta. Protože vy jste neopláceli zlost zlostí. Jakmile vám ale tyto věci nedojdou, pokračuje učení, protože jste se nesjednotili ve vědomí. Je jedno, jestli vás někdo učí z toho optimistického a pozitivního pohledu anebo z negativního, pesimistického. Vše je pro vás dobré. Vidíte to, sjednotit pohled, že je to pro mě dobré. To je jediná parketa, kterou dokážete zastavit karmu.

Takže tato naše planeta, na které my se pohybujeme a kdy vy ji máte jako domovskou stanici, ona pluje vesmírem, ale i ten vesmír se vyvíjí. On se točí v takových rotačních fázích a dostává se do stále vyšších a vyšších vibrací. A letos v tomto roce, na konci dubna, se naše planeta dostala do úplně jiných vibrací a prvky, které na ní existují, tzn. i prvky vašich těl, vibrují úplně jinak, než vibrovaly v jakékoliv minulosti této planety. Proto je toto období jedno z nejdůležitějších pro vás.

A teď co to pro nás znamená. Už jsem vás učila na základních přednáškách, že život po životě se vám zvedá v páteřním kanálu hadí síla. Ano, je to vaše skutečná energie, která tam proudí a dosáhnete vrcholu vývoje teprve tehdy, až se ta vaše síla spojí s bohem. Až toho boha přivedete do svého těla na 100 %, a proto se vždycky krátkou dobu před tím, než se to uskuteční s každou planetou, vtělí sem na tuto planetu do hmoty člověk, který vám řekne víc. A on se vtělil. Před 2000 lety se vtělil člověk Ježíš, který byl Kristem. Ano, on ukřížoval svoje ego a přišel vám ukázat z veliké výšky podmínky přechodu. Spoustu lidí tomu samozřejmě ještě 2000 let nerozumělo. Nemohli ani rozumět – někdo víc, někdo méně – nicméně lidí přibývalo, a protože osud planety je

stanovený a seshora naše božství to ví a vědělo se, že v tuto dobu přijde ten čas, kdy planeta se dostane do oblasti vesmíru, kdy začne vibrovat v 5D, bylo nutné a bylo vidět v tom plánu, že v tuto dobu tady bude veliké množství lidí, kteří jsou svou vibrací uzpůsobeni k tomu, aby boha pochopili. Protože se dostali přes fáze nevědomosti k černé magii, přes fáze bílé magie až k odložení bílé magie, k tomu, co dnes já vám vykládám. Taky proto jsem se v tomto životě sem k vám narodila.

A teď pozor – do této doby planeta fungovala ve 3D, to znamená, že tady byli nevědomí lidé, pak lidé, kteří dělali černou magii a dělali bílou magii. Málo jedinců bylo tak zvaných svatých, kteří došli osvícení nebo nějakým způsobem byli potom i tou církví označováni jako svatí, kteří došli skutečně těch vysokých cílů. My je označujeme jako svaté, protože jich bylo velmi málo. Co je drahé nám na zemi – zlato, perly, diamanty – protože je toho málo, člověk si toho váží. Takových lidí si lidstvo také vážilo, ale věřte mi – ti, kteří toto prožívali, ti o to vůbec nestáli, ti byli těmi nejobyčejnějšími lidmi, ti ztratili totiž svůj egoismus a vláda hladiny egoismu, hladiny hmoty, na ně nedosáhla. Lidé, kteří používají egoismus, jsou totiž v uvozovkách mrtví, oni jenom papouškují hlas nitra, hladiny, která vám vnucuje negativní emoce, abyste je vytvářeli, ale to nejste vy. Stačí neposlouchat toho, kdo z vás chce udělat marionetu.

Představte si, že v těch 3D jste se potom z nevědomosti dostali do stavu černých mágů, když jste zjistili, že ve vás je velká síla boha. A můžete rozhodovat o věcech a začali jste toho zneužívat. Všichni, i já jsem to dělala. V minulých životech to musel dělat každý. A teď pozor – dalším vtělováním a navracením se do hmoty, kdy ztvárňujete další bytosti tady, vy pak v každém následném životě, a to už jsem teď vyprávěla na tom příkladu toho člověka Jaroslava, sami si nabíráte další osud, kde sklízíte svoje minulostní činy, to znamená dohání vás karma. Takže jestliže odložíte černého mága, stanete se bílým mágem, dohání vás útoky černých mágů a zbavíte se jich jedině tak, že zůstanete inertní. Ten člověk, když mi přijde něco udělat, mi pomáhá, vybíjí mi moje vlastní činy, které jsem kdysi já někomu udělala. A teď jde o to, abych já o něm si nemyslela, že je špatný. Nezlobila se, nepomlouvala ho, nefňukala, že se mi to děje, ne nenáviděla ho, nevadilo mi to, nepovažuji to za špatné. To je totiž negativní emoce, kterou si zapíšete další karmu odporů, protože to není pokora klidu. Ten člověk vám za prvé pomáhá. To je iluze, že je nepřítel. Nepřítel neexistuje. Všichni, co jsou nepřátelé, jsou vašimi největšímu dárci. Jediným nepřítelem, kterým jste vy, je to, co ve vás křičí a nechce to a odpírá to.

A teď pozor – to je stav, který byl ve 3D a fungoval. Jsem tu vlastně pro nejširší stav a dá se říct komunitu bílých mágů, protože ve vás, když už máte odžito spoustu snažení se dělat dobré skutky a pomáhat lidem a už máte v sobě tolik energie, že děláte různé léčivé momenty, různé terapie, které tady jsou. Vy jste nevěděli ve 3D, že to je stav, který ještě není správný, není čistý.

Nedávno jsem dostala od jedné paní dopis, která mi říkala: „Vy teda zatracujete léčitele a přikláníte se k doktorům.“ To není pravda, já nic nezatracuji, já vám ukazuji, že vše je dobré. Každý černý mág se musí dostat do pozice bílého mága a bílý mág musí odložit bílého mága, aby se dostal do pozice pokory, protože vy naposled v té poslední nejvyšší fázi, abyste se dostali do 5D, musíte udělat jeden jediný akt – splatit všechny svoje

dluhy do posledního halíře a teď si představte takového bílého mága. Budu bílý mág, budu léčitel.

Dneska (a to se teď děje už skutečně od toho března, je to pořád) dnes, když půjdete k léčiteli, tak vám bude strašně. I jemu bude strašně. Byli lidé, kteří jsou mými přáteli, věří mi, ale neustáli manžela, když mu bylo špatně, tak přece jenom přiložila ruku a do druhého dne myslela, že umře. Ta planeta vás chrání, ona už má jiné vibrace. To patřilo do 3D a je to proto, že ta materie, ta hmotná složka planety, nesnese magii. Magie je ještě oddělenost. Jsem já a pomáhám – ale pozor – vnucuju. Navíc bílí mágové – a to dobře poslouvejte – seberou karmu tomu člověku. To v minulosti fungovalo ve 3D, protože když tam někdo takto zasáhnul... Jenže bohužel nebo bohudík, už jsme v 5D. To znamená, že zásah do vývoje druhé buňky neboli druhého člověka je „trestaný“. Tady opravdu dostanete hrozný sek přes prsty. Nejlepší léčení, které je, je sednout si s tím člověkem a popovídat si s ním lidsky. Uklidni se, to nic není, hod' to za hlavu. To je nejlepší, co můžete udělat, vy totiž nikdy nemůžete sebrat – prosím vás, varujte se toho – zasahovat do karmy druhého člověka.

Jsem duchovní učitel. Co to znamená? Léčitel bude zasahovat směrem k žákovi, který se učí. Zkuste si představit prvňáčka, který se učí matematiku v 1. třídě a napíše písemku na kouli nebo na čtyřku, má špatnou známku. Léčitel udělá to, že mu vygumuje tu špatnou známku, ale ten žák najednou neví. On to neumí, čas plyne dál, přijde pan učitel, řekne ještě další věci, teď to přibývá, ten člověk to neumí, ale on musí složit matematiku 1. třídy, aby udělal matematiku 2. třídy a teď se to zvedá až třeba do promoce. Jestliže tomu žákovi bude něco chybět, on se nedostane dál, někde ho to dožene. Takže vidíte, že ta špatná známka z písemky byla úžasnou věcí. Já jsem se dozvěděla, že jsem blbá a že to neumím. Takže se to naučím. Vy se to musíte naučit sami a věřte mi – učte se rádi. Vždyť je to krásné – reagovat a žít, ten svět je opravdu překrásný. Neexistuje výzva, kterou byste nezvládli, protože bůh ve vás by si ji ne zvolil ve vašem osudu, to nejde. Všechno je pro vás připravené tak, abyste měli na to, abyste to vyřešili.

Takže já jako učitel vysvětlím tomu žáčkovi, jak se spočítá ten příklad. A je mi už jedno, jestli ten žáček to z té pětky opraví na trojku, na dvojku nebo na jedničku. Na jakoukoliv známku, ale on v každém případě je lepší, umí toho víc. Ale vidíte, já jenom mluvím, napřed mluvím, mluvím, vysvětluji. Vy si nedovedete představit kolik hodin, dnů, měsíců jsem se namluvila, ještě než jsem vůbec přišla mezi vás. A taky to nebylo mou vůlí, to se všechno jenom stalo. A zase takto pomalu zmizím. Cítím, že se blíží doba, kdy už jsem vám řekla všechno. Možná to bude do konce tohoto roku, ještě to není jisté, jestli budu pokračovat. Určitě budu v Centru, to určitě budu. Jednou za měsíc možná někam vyjedu, protože budeme muset mít prostředky na energie, dokud ty peníze ještě budou fungovat, ony ještě nějaký čas budou fungovat, než se to úplně zborťí. Takže tam vám budu k dispozici. Třeba i kdybyste jeli okolo, přijed'te, bude nám hrozně dobře. Popovídáme si, obejmeme se. My jsme letos zažili o prázdninách nádherné věci, tady byly děvčata se mnou na dovolené, hrozně mi pomohly, ještě všem moc děkuju, bylo to krásné. A tam jsme zažili takovou tu komunitu těch lidí, kteří se všichni měli rádi a

řešili všechno společně a úplně v klidu a v pohodě. Ať se dělo, co se dělo, fakt to bylo nádherné. Takže ještě jednou moc všem děkuju.

Ale takto potom takový člověk žije všude, kamkoliv přijdete, roznášíte jenom klid a pohodu a nikdo se tam nepere a nehádá a ne nenávidí. To jsou obrovské věci. Vaše vibrace se přenáší do vašeho okolí. A teď si představte, že ty vrstvy se začnou oddělovat. To ego toho člověka řekne: A co když.... Žádné „co když“ neexistuje. To je právě to, co si lidská mysl neumí představit. Jestliže já vysílám do světa jenom dobro a jenom věci, které jsou potřebné a je pravda, že nevím, kdo z vás poslouchá ještě audiopřednášky, ale jestli ne, tak budu mluvit, protože já jsem na jaře v červnu a v květnu odhalila další tajemství, které se týkaly svatého grálu a týkaly se druhého příchodu Krista a protože nevím, jestli jste to všichni slyšeli, tak vám to tady v krátkosti zopakuju.

Tento obrázek znáte a víte ho. Toto je člověk, který tady zrušil hladinu oddělenosti, to znamená: Člověk, každé vaše tělo, je tady protnuto hladinou hmoty. Jste každý Bůh, který se naleje do hmotné schránky a vypadá jako člověk a má jméno. A život po životě přibývá to božství a když už zbývá jenom krátký okamžik, než se spojí, tak přichází ty nejtěžší zkoušky. Vy se musíte vzdát úplně všeho, absolutně všeho, protože dokud tady z té hmotné hladiny budete cokoli chtít, tak se Bohem nestanete. Pak zjistíte, že jste o nic nepřišli, že naopak jste získali úplně všechno, celý svět. Žádná jiná varianta přechodu neexistuje. A nevěřte prosím vás ani těm různým metodám zasvěcování, i dotýkání se, to je všechno jenom stav duchovní lenosti. Já se přece nemůžu jen takto dotknout matematika, abych uměla matematiku a zvládla něco. Já to musím umět, já to musím umět, zkrátka. Takže trošku přemýšlejte, už jste hodně chytrí. Máte většinou překrásná srdce, které si sebou nosíte. Právě proto tady jste. Jinak byste mě neposlouchali. Vaše srdce je totiž nejrychlejší a nejkratší zkratka k šesté čakře, k otevření vašeho třetího oka.

Představte si, že tento člověk už se stal svatým grálem. Když jsem přednášela v kostele v Šumperku, tak už měsíc předtím, tři neděle, mě otec v noci budil a tlačil mne k tomu, abych vysvětlila svatý grál a já se hlídám, já si hlídám svoje ego, protože samozřejmě vím, že každý ho tady máme, abych náhodou neprozradila něco dřív, a tak jsem si říkala: Ne, ne, ne, to je ještě brzo, to není možné, to jim ještě nemůžu říct. Nicméně já jsem potom po Šumperku jela na Rusavu a měli jsme sraz s Danem v Otrokovicích na parkovišti u jedné pumpy, abychom si s Oldřiškou a s Danem dali kávu, vid' Oldřiško. A když přinesli tu kávu, tak Oldřiška se zvedla, šla na záchod a Dan zvedl oči a už jsem věděla, že tam je nadjá a říká mi: „Něco ti musím říct. Jak jsi přednášela v tom kostele minulý týden, tak nad tebou byl svatý grál. Ty jsi svatý grál.“ A já jsem si říkala: „Do prdele, je to tady, tak musím.“

Takže hned v Pardubicích další týden a potom už i v Brně jsem odhalila toto tajemství. Ano, jestliže do sebe napustíte na sto procent božství, to znamená vidíte, že vše je dobré, nic neodmítáte, ani souseda, který dělá, já nevím, jaký pitomosti, ani maminku vzteklou, ani člověka, který v politice něco krade, on to musí dělat, on musí něco ukradnout, aby mu jednou bylo ukradeno, aby zjistil všechny varianty. Jestliže jste v minulém životě někoho obrovsky okradli, dneska budete okradeni. Ale takovým způsobem, že i kdybyste se soudili desítky let, tak bude zkorumpovaná justice, zkrátka

budete si připadat, že svět je nespravedlivý. Ono to tak bude vypadat, že je svět nespravedlivý, ale bude to dobře.

My tou odděleností v té jediné skořápce nevnímáme skutečnou realitu světa a věřte mi – jestliže přijmu to, že se mi to stalo, zůstanu klidným a mávnu rukou nad tím, že jsem měl obrovský majetek a už ho nemám, ale jsem dneska svobodnější a šťastnější, to stačí teď a tady. A na ty lidi myslím s obrovským soucitem, protože vím, že to, co zažívám dnes, budou oni zažívat v příštích časech svých těl. Není to nádhera?

Teď si představte – takový člověk se obrovsky osvobodí. Přesto, že nemá majetek, žije se mu mnohem jakoby hůř finančně, tak je najednou spokojenější a šťastnější. Lidé různé potřebují nabrat zkušenosti i věci, o kterých si mysleli: Teď bych byl šťastný, kdybych měl toto... Tak jo, božství mu to dá, aby zjistil, že vůbec šťastný není, že je to naopak horší. Protože čím víc majetku máte, tím víc ta hmota se sama požírá. Platíte z ní daně, teď se to musí lakovat a natírat, aby vám to nespadlo a prší vám do střechy a já nevím, co všechno. Nebo vám to někdo podpálí, nebo vám na to namaluje někdo nějakou barvou něco, to jsou různé věci... A teď se o to bojíte...

Ke mně kdysi dávno, asi před 14 lety přišel kluk, který se hrozně moc vztekal nad svým tatínkem, protože jeho tatínek se strašně bál půjčit mu auto. To byl tenkrát mladý kluk, asi sedmnáctiletý, Honza se jmenoval. Byl strašně fajn. On říkal: „Ten můj táta, ten je hroznej, ten se všeho drží a on mi nechce půjčit auto. Takže já když už si ho jednou půjčím, tak mám strašnej strach, že se tomu autu něco stane. Vy si nedovedete představit, paní Adamcová, co mně se děje s tím autem. Já jsem si nedávno zase půjčil auto po dlouhé době, po dlouhých kecech od táty, sednu do auta, nabral jsem kamaráda a kamarád se chytil za to ucho a utrh celý ten tapicírunk. Takhle jsme to měli na hlavě, jo. Tak já takový nervy.“

Měl našetřené peníze, tak to nechal přilepit. Tátovi to ani neřekl. Za týden si půjčil auto a vezl tátovi motor, dal ho do předního kufru a jak jel zatáčkou, tak ten motor, jak se překulil, tak vyboulil celou kapotu a za další měsíc se stalo to, že otevřel dveře a fouknul hodně silný vítr a ty dveře vyvrátil. Tak říkal: „Já už to auto nechci!“

Ale teď pozor – uplynulo deset let, on potom byl u mě a strašně jsme se nasmáli, protože on říká: „Představte si, že já jsem si od toho táty (on už ho měl sice zase o deset let starší, ale tak vypulírované, tak čisté, tak opravené, to bylo jak nové, to auto), tak já jsem si ho odkoupil. A najednou já mám o něj ten strach, co měl ten táta. To auto mě tak sere neskutečně...“

Říkám: „Zkus ho prodat.“

A teď bylo vidět, že ještě to ego tak jako se klepe. Říkám: „Zkus to, prosím tě. Tak se ho zbav, uvidíš, jak se ti uleví.“

„Čím budu jezdit?“

Já říkám: „Budeš chodit pěšky nebo trolejbusem...“

Pak mi volal asi za půl roku a říkal: „Už jsem ho prodal. Mně je tak dobře, já nic nepotřebuju. A najednou, když potřebuju, tak mi zavolá kamarád.“

Pak už si koupil svoje auto, našetřil si a říkal: „To auto asi bylo prokleté, to není možné.“ Říkám: „Ne, ne, ne. Ty jsi otce ještě odsoudil, tak sis musel ještě krátký čas prožít ten strach, to, co jsi odsoudil na tom otci.“ Ten člověk trpí, obrovsky trpí, když se něčeho nechce vzdát.

Já jsem vám nikdy nevyprávěla a vyprávět vám to nebudu, kým vším jsem byla. K čemu? To už dávno shnilo (smích), ale bazírovat – toto budou dělat třeba mágové, černí i bílí, kteří se budou chtít vytahovat. To jsou pitomosti, to dávno už není pravda, to je jako sen. Já mám momenty z tohoto života, kdy si myslím, že i před těmi dvaceti, třiceti léty, i deseti – jé, to se mi stalo – teď se mi vybaví, že to je vlastně součástí mého života....

Jednou jsem seděla s kamarádkou a ona mi vyprávěla, co jí dělal partner. Takové pitomosti. Já jsem se začala strašně chechtat a říkám: „Počkej, mně to něco připomíná... Jé, já jsem to zažila taky!“

Ale právě, když to odpustíte, tak to zapomenete, vy jste čistý papír. Tak jen tak vám to připomíná něco vzdáleně, tak si vzpomenete. Ale netíží vás to. Když to neodpustíte, zaprvé vám to pořád někdo musí dělat, podobné pitomosti a za druhé si to nesete s sebou a furt se v tom přežvejkáváte... A proč to musel dělat... A proč se to dělo... To jsou samé nesmysly. Vy sami jste si to zvolili. Osud je hotový. Všechny situace a všichni lidé vám udělali přesně to, co měli v těch situacích, abyste zjistili, co umíte a co ne. A teď jsme u toho, co vám chci vyprávět.

Už víte, že teď planeta reaguje jinak a věřte mi, už se chová úplně jinak. Pravidla se změnila. Proto teď je velký chaos, velká nervozita, dějí se opravdu obrovské věci, útočné. A věřte mi, je mi těžké to teď říct – vy už víte, ale ne úplně na sto procent. A proto se budu ještě omlouvat jakoby dopředu, že vše je dobře. A lidé, i kteří budou dělat hromadné meditace na to, aby se odvrátilo nebezpečí, dejme tomu v Sýrii, dělají bílou magii. To je ještě stav 3D. Tady je všechno hotové a připravené, aby to prošlo, protože tyto všechny body, které tady jsou zaznamenané, mají svůj egoistický základ a ten egoismus se teď odsud odlupuje. On se musí zničit. A jestliže já se budu modlit a budu si přát, aby to nebylo... Já si samozřejmě nepřeju, aby to bylo. To je logika, že jo... Ano, ale musím respektovat to, co se děje. Odpor mého nitra, který by chtěl něco jiného, je prosba. Chtění něčeho jiného, než je, což je egoismus a vůle toho těla a člověka.

Nejvíc uděláte pro tuto planetu jenom když sami za sebe – to je ve vašich silách – budete čistou a morální buňkou v tom smyslu 5D, to znamená, že to, co nechcete, aby vám dělali druzí lidé, nebudete vy dělat druhým. Tím nejvíc přispějete a pomůžete planetě. Tehdy se dostanete vždycky do těch míst, kde nebude zapotřebí, abyste se něčemu bránili. Už jste mnozí možná zažili spousty zázraků, které se vám budou dít, protože vy sklídíte pouze to, co jste sami vydali.

Vrátíme se k těm bílým mágům. Bílí mágové zasahují v tom smyslu, že považují nemoc toho člověka za špatnou. Ale ono je všechno dobré. Vždycky si musíte uvědomit, že je skutečně dobré všechno tak, jak to je. Jestliže má ten člověk nějakou nemoc, buď si karmicky zvolil, že už bude tak silná a bude ho provázet – třeba roztroušená skleróza – nebo to budou nemoci, které si nabral v tom jediném životě, aby si ji prožil. To znamená

i s odpory. Zažili jste někdy, že jste třeba pozorovali, že děláte věci, které nechcete, říkáte věci, které nechcete, že s tím vlastně nesouhlasíte a najednou musíte. Ano, to je důležité to rozpoznat. Tady už vidíte, že ego a vy jste něco jiného. Ale ještě to nemáte sílu to zastavit. Ale to už je dobrá hladina.

Takže zkuste si představit, že takový bílý mág zasahuje, on si myslí, že dělá dobro, už ten úmysl se hodnotí, to už je něco lepšího. Ale už jsem vysvětlila, že on tomu člověku tu nemoc sebere a považuje ji za špatnou. Znáám hodně léčitelů, kteří takto léta pomáhali. Ano, oni byli dobří. Všichni jsou pro mě dobří. Pro mě jsou dobří i vrahové, černí mágové... Vy jste herci na divadle. Já si potřebuju jako člověk, jako bytost prožít vždycky jenom to, co v tom osudu je nastaveno. Abych to příště už nedělala. To je strašně důležité. Ono to odpadává velmi pomalu. A proto, aby vy jste se vymanili z těchto pout, nesmíte ani kritizovat, ani odsuzovat. Ano, ti lidé to dělat musí.

Takže bílí mágové, když považují něco za špatné, to je na jedničce. Většinou jim odejdou nohy. Byli teď velmi nemocní, nemohli chodit. Hrozná bolest páteří, protože sklízeli ten pohled, že je něco špatně. Vždyť ten člověk, když má nějakou nemoc, musel něco pochopit. Když to pochopíte, zázračně se uzdravíte.

Já jsem teď díky vám – moc vám za to taky děkuju – zažila neuvěřitelný zázrak. Už jsem vám vyprávěla o mé pravé noze, jak minulý rok to bylo velice obtížné a dlouho jsem cestovala, až tam byl takový blikanec vždycky dopředu: kam jedu příště? Jé, šest hodin – já bych si chtěla odpočnout... A tam mi to vždycky došlo. Ne, ne, ne, ne, to je můj osud, já Iva to slíbila, tak jo, je to moje. Ale přece jenom se mi začal vytvářet stín v pravé noze. Nebolelo to, ale za kolenem jsem měla takový zvláštní pocit, divný. To už jsem vám i vyprávěla, jak mi pak v listopadu ti andělé pomohli, přišli, pošimrali mě na noze, pak mi to sjelo za 14 dní, během asi 5 minut to obrovsky bolelo, pak to zmizelo.

Od Nového roku už jsem to dělala líp, už tady ty pocity ani nebyly. Nahoře už bylo vidět, že už to zvládám, už si Iva věděla rady, to znamená nebránila bohovi, mé skutečné realitě, aby se mohl nalít do mého těla. Nicméně první půlrok byl taky náročný, já jsem začínala přednášet 19. ledna v Nebočadech a končila jsem 30. června v Brně. Měla jsem jeden jediný víkend volný, to bylo o Velikonocích s maminkou. Jinak v pátek stovky kilometrů pryč, celý den přednášet, po přednášce domů, takže přece jenom nějaký pocit jako by situační zátěže asi jsem prožila. Už jsem si to vůbec neuvědomovala a najednou zase jsem měla pocit, jako že ta noha je těžká, ale už jsem necítila přesně ten bod, jen tíhu celé nohy.

Představte si, 28. srpna, teď ve středu je to 14 dní, 3 týdny zpátky, přiletěla Lucinka pro kluky. Já jsem tady měla všechny děti, byli tady Italové a ta francouzská maminka si přijela pro děti. Prožili jsme krásných 5 dní a tu noc, co přijela, oni z letiště rovnou jeli k tatínkovi, tam měli všichni večeri a já jsem na ně čekala, protože neměli klíče, tak jsem jim odemkla. Lucinka si ještě povídala s Paolem v autě, Džovánek říkal: „Babičko, běž si lehnout, já mamince otevřu, nehlídej.“ Tak já jsem si lehla, usnula jsem.

Najednou mě vzbudila strašná, strašná bolest v té pravé noze, já jsem viděla s těma zavřenýma očima, jak tam žhnou dva body úplně rudě, tak jak tam máte ty kalhoty.

Úplně rudý, teď to svítilo a strašně to bolelo a já jsem to jen pozorovala. A teď první, co mi udělala ta hladina toho egoismu, mi tam hodil ten satan: „To je embolie. Zemřeš.“

A já nic. Mě bylo tak dobře. „No tak jo, už jsem všechno asi odevzdala. Já se těším.“ V tu ránu takový pocit, jako když praskne něco. Mně se rozzářilo srdce, že jsem jako krčila ty zavřené oči, protože dovnitř to už nezavřete že jo, tam vidíte furt a z toho srdce ta obrovská zář začala vytékat do toho těla a když tou zkumavkou, jak ji vždycky maluju, dotekla dolů, doplnila obě nohy. Do vteřiny ta bolest přešla. Od té doby nemám nic. Protože jsem tam pustila Boha. Je tam 100 % Boha. Vy musíte přijmout i tu nemoc, kterou máte, i všechny lidi, které jste před tím odmítli a kvůli kterým jste tu nemoc měli. I všechny situace, vždyť je to vaše vůle, že se to dělo. Nikdo neprožije nic jiného, než má, ten osud je vybraný. Takže žijte svoji boží vůli. Je to vaše. Nic jako jméno a tělo neodmítejte, cokoli budete odmítat, budete v pozici utrpení, protože to není vaše vůle. To je vůle masky, kterou nosíte a za kterou se považujete. Vy nejste Jaroslavové, Janové, Jany ani Mileny... nejste jména. Je to na krátký čas. Všechny odpory se musí vrátit, všechny odpory musíte sklidit a teď pozor – co říkal Ježíš – pokorně zaplatit. Jakmile si to necháte od někoho odebrat...

Já si pamatuju, jak jednou přišel anděl, a to už jsem začínala mít problémy na čtení s očima. Já jsem ani léta nevěděla, že blbě vidím, pak jsem si říkala: „Proč se mračím?“ Pak mi to došlo, že vlastně mhouním oči. Blbě vidím na čtení, fakt tedy, úplný hovno. Takže ten anděl říká: „No ono jednou to takhle seškrábneme, víš. To ještě je čas.“

Říkám: „Já jsem slyšela o takových těch cvičeních, co se dělá. Já to budu cvičit.“

A teď bylo vidět, jak – to jsem tak vycítila, protože my jsme oni, oni jsou my, takže tak jsme spojeni. „Ivuško, nedělej to.“

Přesto jsem začala. On viděl, že to nedokážu (smích) – za tři týdny jsem musela přestat, protože jsem neměla čas. Bylo to takové úsilí, než jsem se k tomu dostala, teď kroutit těma očima různě a to všechno... A stačí jeden den a ono to zase skočí strašně dozadu, když to vynecháte, takže pak jsem se na to vykašlala. Pak jsem si říkala: „Musím se ti omluvit, ty nahoře“, protože pak to nešlo.

Říkal: „Ne, ne, ne. Všechny drobnosti, které tady jsou, takhle seškrábnete, protože vy jste hmota a planeta v 5D dostává jiné fyzikální zákony.“

A už jsou tady. Od března tohoto roku už jsou tady.

Kdybyste toto říkali před jakoukoli jinou vrstvou lidí, tak vám nebudou věřit. Budou si myslet: To jsou fanatici, to jsou blbci. Ne, vy to pak už zažijete v těch tělech, kdy se to rozsvítí a teď vám najednou se rozsvítí ta paže a najednou se změní.

Teď mi psala jedna paní nádherný dopis, jak si směla teď přes prázdniny všechno prohlédnout. Jela na kole se svým manželem, rozhodli se, že pojedou Svatojakubskou cestu, ale dojeli jen do nějakého českého města a tam si zlomila nohu. Každý den se něco dělo, jak neměli jet a jak se tomu bránila. Tu nohu si zlomila na x krát, na 6x a teď: původní prognóza byla strašná, řekli, že bude muset mít x šroubů... Ona říkala: „Já jsem najednou měla pocit, že ta noha je zlomená dobře. Já to neřešila. Já věděla, že nepojedu na tu Svatojakubskou, že tam nepatřím.“

Oni mi ji nakonec nemuseli šroubovat. Ten člověk, který k té noze přišel a dal mi to do sádry, ji tak dobře zasádroval, že se mi do pár dnů tak jako by chytila, že ti doktoři valili oči, jak je to možné. Mě je tak dobře...“ říkala.

Ano, vy to musíte přijmout, zkrátka. To je platba. Jakmile se něčemu bráníte a už i takovou situaci budete považovat za špatnou, už si píšete další odpory a další věci vás postihnou. Věřte mi. Nechte svého Boha žít, vy jste Bůh, jsme my – my všichni, kteří jsme spojeni v jedno božství.

A teď pozor – tady vidíte svatý grál. To je člověk, který žije v praxi, že vše je dobré. A takový člověk miluje všechny lidi na světě, úplně všechny. I ty, co zabíjejí, co pomlouvají, co kradou, cokoli dělají. Protože on už ví skutečnou realitu tohoto světa. Že je všechno, co existuje a že cokoli udělá směrem ven k jiné hmotě, jakoukoli negativní myšlenku, že ji sklídí. Dívejte se. Všechno, co vydáváte – to je přesně podle bible – co nechceš, aby ti dělali druzí, nedělej ty jim. Když budete milovat lidi, vydávat jenom lásku, skutečně je milovat, budete z tohoto světa jenom sklízet lásku. Když budete vydávat nervozitu, bude vaše přítomnost s lidmi sklízet jenom nervozitu lidí. Když vevnitř prožijete (protože vy jste prožitek) zlosti, budou na vás lidi útočit zlostí. Stav, kdy chcete brát z toho světa cokoli – já chci získat na druhém člověku – získávám to navíc, musím o to přijít. Je jedno jak. Buď to ztratím, nebo mi to někdo ukradne, nebo mi to někdo nedá. Zkrátka můžu se posrat a dělat psí kusy, abych to dostal, a nedostanu to. Zkrátka všechno, co uděláte světu, děláte sami sobě. Takže buďte vnitřně čistí. I s úmyslem: tak jo, já je teda budu milovat nebo já jim dám něco, abych to dostala, to nefunguje. Bůh ví, že jste vypočítaví a jak kalkulujete. Sami před sebou nic neutajíte.

A teď dávejte pozor: jestliže já budu tady svatým grálem, budu mít vedle sebe partnera a on se mi zamiluje nebo se zamilovává snadno do lidí (myslím tím do žen, jo... :) Tak jo, tak já se na něj nemůžu zlobit, to by se na mě zlobil, to neudělám. Taky proč zlobit, vždyť člověk se může zamilovat. Půjdete po ulici a budete koukat na někoho – láska může přijít v jakoukoli chvíli. Já s ním budu soucítit. Jediné, co pro něj můžu udělat je, že se na něj nebudu zlobit, nebudu ho odsuzovat, on je jaký je. Ale protože vím, že jednou toto sklídí, jednou on bude žít život, kdy bude o někoho stát... Ale já mu můžu ulevit, já mu můžu pomoci tím, že ho zachráním od mých vlastních, Iviných negativních emocí, které on nezplatí. On zaplatí jenom za ty lidi, kterým ublíží. Ale pozor – ty lidi jsou také zablokovaní. Takže vidíte – máte dvojí užitek. Jestliže někdo vám něco udělá, vy mu to odpustíte, nebudete vy trpět blokem, nebudete mít na dvojce žádný zádrhel, ale i ti druzí lidé, co vám to dělali, jsou od vašich neodpuštěných emocí osvobozeni. Což je dobře. Jestli vám ještě brnklo hlavou: „Ale já chci, aby to zaplatil, vždyť on mě vlastně ublížil“, to ještě není čisté od vás, tam jste ještě neodpustili.

Takže vidíte to, ne, ne, ne. To, co dělá druhým, to už je věc těch druhých lidí, co si natáhne za karmu. Já jsem čistá a ten Bůh nad vámi dvěma ví, že vy jste nepřidali společně do toho světa bolest. Bolest vašich bloků a plateb toho člověka. Proto odpouštění. Takže vidíte: já v tu chvíli ho budu milovat. Budu dělat všechno, abych byla nejlepší – nebudu se zlobit, budu se mejt, budu se malovat, budu hodná, budu vařit, budu dělat všechno pro to, aby jemu se se mnou líbilo. A když ani toto nebude

stačit, tak ho pustím. Tak si běž a buď šťastný, přeju ti hodně štěstí. Vždyť nikoho nevlastníte, jednou byste stejně umřeli a on odloží to tělo. To je jedno, jestli to je teď anebo potom. Takže vidíte tady na tom obrázku: můžete vidět jakoukoli vaši situaci, kterou tady můžete mít.

Dneska jsem byla ráno asi 2,5 hodiny s jednou paní z Moravy na aurickém sezení, byla strašně fajn. A ona měla obrovský stín v pravé straně komunikační fáze. Nádherná komunikace do hmoty. Ta žena byla obrovsky schopná a přiznala se mi, že tam odsuzovala partnera, který koukal po babách. A neříkala ani kvůli tomu, to jsem si zvykla, ale spíš jsem odsoudila to, že on byl velice přísný na naše děti a byl takový perfekcionista, a tak je týral. Tam zase byl zapasovaný takový soucit nad těma dětma.

Říkám: Prosím vás, skutečná realita je taková: Vždyť i ony mají své programy. Pro ně takový otec je nejlepší, jaký mohl být. Oni v minulosti byli sami takoví despotové a dělali to druhým lidem. Takže dneska je jedinou cestou z bludného kruhu ven, že je jako matka naučím ty děti milovat toho otce takového jaký je, jenom aby si odnesli v paměti: až jednou vylezou z té rodiny, z té buňky, sami do svých životů, že toto svým dětem dělat nebudou. To stačí, to stačí. A odpadlo to tak z ní na zem jako kus masa. A bylo po bloku.

To jsou věci, kdy vám to dojde. V tu chvíli to nevidíte. Vy tam třeba můžete litovat ty děti, ale to už si je zase přivlastňujete. Ne, to dítě má svůj osud, ono ho chtělo. Já jsem nikdy nelitovala moje děti, že jsou vlastně z rozvedeného manželství. To bylo všechno správně. Vy se učíte i tím, jak někdo vedle vás koná hezky i tím, jak vedle vás nekoná hezky. Obojí můžete zpracovat, obojí je pro vás dobré. Tak toho využívejte. Protože jestliže to budete považovat za dobré – stojíte uprostřed 4D brány a ta vás pustí do stavu 5D. Protože do stavu 5D se dostanete jedině tehdy, když všechno přijmete v klidu a míru, jenom pro to tělem udělám co potřebuji.

Já jsem teď byla provedena obrovskou zkouškou. Jednalo se paradoxně o hmotnou věc. Já vám to budu vyprávět. Než bych to uvedla, to bych se namluvila. Jedna z mých dcer – ony tedy obě – mají byt v Praze a v jednom tom bytě bydlel 13 měsíců nájemník, který v březnu přestal platit. Já se neumím zlobit, já skutečně neumím a on se choval vždycky slušně. Já jsem mu říkala: „Prosím vás, tak to tam ukončete, odstěhujte se, protože když tam nemáte na platbu... Každého prvního vám naskočí další nájemné, teď se vám to zvyšuje...“ Nakonec jsme se tedy domluvili, protože ono se to skutečně navyšovalo. On nakonec si vydělal, ty peníze měl, ale pojišťovna mu to ještě nezaplátila.

Došlo k tomu, že v srpnu jsme se domluvili, že já pojedu do toho bytu a že si ten byt převezmu. A já jsem mu psala, že přijedu 23., byl to předposlední víkend v srpnu a že ten byt si převezmu. Já jsem chtěla ten víkend tam vymalovat. Takže jsem se zabalila, domluvila jsem si hlídání vnoučat, teď kýble, barvy, spacák, štafle... Plný auto narvaný, všechno tam bylo. Ráno v 8 jsme se domluvili, že převezmu byt. Přijedu tam, 100 km do Prahy, zazvoním ze slušnosti (klíče jsem měla). On přišel otevřít: „Dobrý den. Ale já ještě peru.“

To se mnou nemůže hnout, že jo. Říkám: „To nevádí, tak si to vyperte, já mezitím budu malovat a vy si pak přijdete odpoledne pro to prádlo. Já vám to klidně i odvezu někam, jestli chcete.“

Jenže otevřu dveře do bytu. Za prvé vůbec nebylo nic vystěhovaného, to si nedovedete představit, jak ten byt vypadal. Já jsem si myslela, že to nikdy nemůžu vymalovat, že tu špínu z té zdi nemůžu nikdy dostat. To bylo tak šokující, ten člověk snad za těch 13 měsíců ani jednou nevytřel. Ta mastnota byla takhle tlustá, takovou kaši zkvašenou, navíc to je nekuřácký byt a on tam kouřil. Ten byt smrděl jak fabrika na cigarety a teď já jsem na to koukala a říkám: „Vy jste se nevystěhoval?“

„My jsme si asi špatně rozuměli.“

Zase nic, vevnitř nebylo nic. Když jste tím grálem, tak ta hladina je už slabá, nic. Tak já jsem tak otočila hlavu a říkám: „Dobře. Víte, co uděláme? Já teď odjedu, ale příští týden v neděli v 8 večer si přijedu ten byt převzít. Máte se kam odstěhovat?“

A on: „Jo, to mám.“

Ještě jsem si říkala, chudák další pronajímatel... Ale to už neřešíte. Já jsem si říkala: Doufám, že jsme si rozuměli. Já jsem to brala jako obrovský vtip, já jsem se jenom bavila. Tam nebylo žádné bouření, to ego tam nebylo. Já jsem pozorovala ten klid, kdy to začne, protože jsem si nebyla jistá, jestli mě stlačí na takovou obrovskou hladinu, že fakt – něco tam bude. Ale furt tam nic nebylo. Takže on byl vlastně mým darem. Já jsem furt koukala na ten klid, jak nereaguju.

Pak jsem mu v týdnu napsala esemesku a na konci té esemesky jsem psala: prosím vás, potvrďte mi, že jste tu SMS dostal a že jste to pochopil. Takže čekáte, že on vám napíše: Ano, četl jsem to, nebo: Souhlasím – nesouhlasím. Za hodinu přišla odpověď: Jo, jo, ozvu se.

A já jsem se začala smát a říkám si: Pane bože, já jsem si myslela, že neumíš žertovat a ty umíš!

Já toho prvního tam přijedu, byt byl vyklizený. Je pravda, že trošku jsem se zklidnila, protože to, co tam měl, bylo tak strašně špinavé, ono to navíc ještě nabylo. Tam byla úplně nová linka, vanilkově žlutá. To vůbec nebylo vidět, ta barva. Takové ty kydance, takové polepené, různě barevné, tam bylo všechno možné, to si nedovedete představit. V lednici, to jsem polovinu vyhodila... no už nebudu mluvit, vy byste dostali žloutenku. A nic, zase nic.

A ještě to ego mě přišlo zkoušet, to bylo krásný, protože já říkám: „Pane Halouzka, nebudeme to protahovat. Já to podepíšu, je to převzatý. A kde máte polštáře?“

„To byly vaše, jo?“

Říkám: „Ne, ne, ne, já je nechci, nechte si je.“ Tak jsem mu je dala. Tam byl takový bílý potah, vatovaná sedačka, všechno bylo nové z Ikea, a přes to jsem dala takovou černohnědou tygrovanou deku. Už jsem se smířila, jo, tohle umeju, to bude dobrý.

Týden předtím, když jsem přijela s těma barvama, tak jsem si řekla, že když už jsem připravená na malování, tak vymaluju kotelnu a ta kotelná byla tak bílá, že jsem úplně

mhouřila oči. Tak říkám: jo, jo, to vymaluju. Takže to malování mně pomohlo k tomu, abych se připravila na to, že to přemaluju. A říkám si: Vezmu si sebou tu černohnědou tygrovanou deku, že ji vyperu. To by smrdělo, že jo, když tam kouřil. A teď jsem stáhla tu deku a oba, on i já, jsme koukali. Tam byl krémový potah a uprostřed, jak se sedí, bylo, jak když uschlý bláto nastrouháte... Jak jsem to pak stáhla, protože jsem to musela taky vyprat, tak se to vysypalo na hromádku. Ale byly tam ještě takové špinavé, slepené slipy. A teď pozor – já ho nechtěla ranit, tak jsem dělala, že to jsou ponožky, za ponožky se mihnout bude stydět, že jo. Říkám: „Co to je? Vemte si ty ponožky.“ A teď jsem stáhla i to bílé, a tak jsem nad tím dejchala a on mi říká: „Já vám to odnesu do auta...“ Já říkám: „To budete hodnej, tak pojdte.“

Já jsem to třikrát prala, nalila jsem na to Savo, nakonec jsem to dostala do stavu, kdy je to použitelné. A teď jsem tam jela za týden. Hlavní bylo to, že já jsem z toho předání bytu jela po té dálnici a já jsem byla šťastná. On mě nechal prožít moje nereagování. Já jsem se neuměla zlobit. Pro mě on byl dobrý tak, jak byl, protože on mi pomohl prohlídnout si to nitro, které je blažené, že se odstěhoval. Protože kdyby se neodstěhoval, tak by ten byt byl úplně posraný, úplně totálně zdemolovaný. Já jsem prožila takovou obrovskou blaženost a toto je stav 5D, kdy berete, že všechno je v každé chvíli dobře. A ono to tak skutečně je. Jakmile se teď začnu bránit a útočit – vy byste nepřijali ten stav, kterým procházíte. Bylo to úžasné. Je pravda, že minulý víkend, kdybyste mě viděli... V pátek jsem stála 14 hodin na štaflích, stihla jsem vymalovat půlku bytu (to už jen trošku smrděl). Druhý den jsem byla 13 hodin na štaflích (pak už voněl). Třetí den jsem šla čistit koupelnu, to tedy se mi zvedl žaludek. Ale mám to za sebou.

A pak ještě co se stalo: Já jsem přijela obrovsky unavená domů, ale já jsem se už poslední noc budila, mě budily ruce, jak mě bolely. Pak maminka dokonce řkala: „Ty máš oteklé ruce.“ Ne, to mi nevadilo. Já byla tak šťastná, že to je pryč, že je to uklizené. A to je to, co potřebujete slyšet.

Cokoliv vám kdokoli udělá, jestliže ještě v sobě mám odpor, je to ve mně. Není to v tom člověku. Jakmile budete v 5D, nebudete reagovat na nic, bude to pro vás jenom sranda. Tak jo, udělám to. Úžasné věci se pak dějí, ale já vás nechám teď trochu odpočinout. Já mám pocit, že už si to zasloužíte.

Tady na tom obrázku vidíte, že cokoli vyšlete směrem ven, se k vám vrátí. Ale pozor – jestliže jste skutečně tak čistí, že vysíláte jenom dobro a lásku v jakémkoli úmyslu, v jakémkoli stavu, nejste schopní udělat negativní emoci. Jako třeba já, když jsem vám vyprávěla ten příběh s tím bytem. Ten člověk pro mě nebyl špatný. On dělá, co umí. Je to jeho stav, jeho vývojová fáze, aby ty lidi, když je máte ve svém životě, vy je musíte respektovat takové, jací jsou. Jakýkoli odpor k nim vytváří vaši oddělenost vůči světu, protože oni jsou v tom světě. Je jedno, koho tam máte, koho odmítáte, jestli jednoho nebo milion. Tady jde o princip, kdy to ještě umíte. Takže vlastně ten poslední jediný je ten nejdůležitější, to si musíte uvědomit.

Jednou mi říkala jedna naše známá: „Mě už nikdo nenasere, ale Petr kdykoliv.“

Já říkám: „Ale to je jedno, jestli jeden nebo milion, to je úplně to samé. Ještě to neumíš, a to nadjáš to ví, a proto ho máš vedle sebe a je pro tebe obrovským darem.“

Až pak ucítíte poprvé tu reakci, kdy ten člověk znova přijde a znova vám jde vymazat karmu – on vám pomáhá. Vemte si, když vás někdo zvnějšku rozčílí a vy se na něj zase zlobíte nebo ho jakkoli odmítáte, tam si zapíšete znova karmu. A když potom už nereagujete – nic – ať vám udělá kdokoliv cokoli, nic tam není, jste svobodni. A tehdy tady sice to tělo máte, ale vy tu vůbec nejste.

Už jsem to vykládala v Brně a v Šumperku. Kdyby tady vedle mě stál černý mág, a ještě měl úmysl mě zlikvidovat a vyšle na mě jakýkoliv kouzlo, jakoukoli destruktivní energii, on zasáhne sám sebe, své nitro, protože já žiju v jeho nitru. Já jsem tohle šrafování, já ho miluju, mě nevadí, co dělá, já ho respektuju takového, jaký je. Kdybych vůči němu nebo někomu jinému udělala na jakékoliv čakře odmítavou emoci, ať to, že je špatný nebo se zlobím nebo mě vadí, že je takový, tzn. nerespektujete stav těla, pak si zapíšu karmu a jeho útok se mě dotkne. Už nejsem svatým grálem.

Tisíce let lidé hledali svatý grál. On skutečně existuje. Jenomže ho hledali ti, kteří ho chtěli nějakým způsobem zneužít pro své dobro. Ano, dostanete všechno. Od té doby mám úplně všechno na co si vzpomenu. Všechno přijde v pravou chvíli, ale to je pro mě jenom potřeba. Prasknou vám boty – bum – dostanete přesně ty hnědé boty nebo přijdou na ně peníze. Pak skutečně všechno přichází v pravý čas. A představte si, že mi přišel těsně před tím úklidem v tom bytě úplně úžasný desinfekční prostředek. Mě tak napadlo, že jsem to vlastně mohla čuchat, co se stane. Jo, přesně všechno přijde v pravý čas, když to budete potřebovat. Ale hlavně – vy jste nenapadnutelní, zkrátka to nejde. Byli byste napadnutelní jenom tehdy, kdybyste sami selhali a znovu byste nějakou karmu zapsali, protože nikdo na vás nemůže zaútočit, všechno je energie. Pokud vy sami jako první ten výboj nevyšlete. Ten svatý grál je skutečně existující. A je to vlastně člověk, ano, je to pohár naplněný Bohem. Tehdy ten člověk dostane v pravou chvíli skutečně všechno, protože je celek. Druhé lidi vždycky přesně v tu chvíli napadne, co udělat.

Já jsem se rozhodla, že vám budu vyprávět jeden příběh, abyste viděli, jak i ti, kteří ještě odmítají cokoli, si tvoří své světy, do kterých nevidí. Dneska mě to napadlo, když jsem si dopoledne dělala oběd, protože my jsme zažili minulý týden zase něco s mojí maminkou. Moje maminka je geniální strůjce všech věcí. Moje maminka je pečlivý tvor, absolutně dokonalá kuchařka a pekařka, což já tedy taky dobře vařím a pečů.

Když přijel můj muž, on miluje mák a švestky, tak jsem si říkala, udělám švestkový koláč. A moje maminka, ona hned tak něco neví. To je ještě nedopečené, nebo to nebylo ono... Když už něco pochválí, tak už je to dobré. Ale pozor – já ty věci opravdu umím. Umím péct moc dobře a umím i vařit moc dobře a teď si představte: udělala jsem kynutý koláč s mákem a se švestkama.

Já vždycky ze všeho, aby měla i babička, tak jsem odkrojila na talířek a odnesu jí to tam a odnesla jsem tam i oběd. A vždycky, když jdu pro ten talířek, tak řeknu: „Tak co, chutnalo ti to?“ Teď jdu netušíc, protože my jsme vyndali s Járrou ten plech a fakt jsme skoro ten plech sežrali. Ten koláč byl tak dobrý...

A těsně před tím ještě, když jsem ho dělala, tak ona tam byla a říkala: „Hele, ty můžeš ještě přidat z mrazáku, tam jsou švestky.“ Říkám: „Tak jo.“ Ony fakt byly zmrzlé, tak zbytek v jednom rohu toho koláče, jsem dala ty zmrzlé švestky. A pak jsem to najednou viděla, jak je to dokonale nastavené.

Já jí odnesla ten koláč, přijdu si pro ten talířek a ona říká: „Nikomu to nedávej! To bylo syrový, to bylo tak hnusný...“

Já říkám: „Mami, to je blbost, vždyť my jsme teď sežrali skoro celý koláč. A ještě se jdu podívat, tam je ještě jeden, jestli je upečený.“ Já to vždycky pečou tak, až je to takové křupavé na boku.

„Nic hnusnějšího jsem nejedla.“

Já přijdu dolů: „Ty, Járo, maminka říkala, že to bylo hnusný, že to byla čvachta.“

„To je blbost, vždyť jsem snědl půlku plechu.“

Říkám: „Já se musím podívat pod ten koláč.“ Tak jsem ho nadzvedla a fakt to bylo úplně hnědé, fakt to křupalo. Vždyť on je v pořádku.

A najednou mi to došlo. Její pravda byla, že dělám patlaniny, tak pro ni jsem vytvořila jako Bůh patlaninu. Protože zrovna v tom kousku z rohu toho koláče, byla ta zmrzlá švestka, která zřejmě pustila tu vodu, takže ona měla svoji pravdu, já taky. Z vrchu to vypadalo všechno stejné, takže já jsem zrovna natočila tu ruku – ten Bůh to ví, on ví všechno.

Najednou se mi vybavily další věci, třeba: Lucinka jeden čas, to už je dávno, byla velmi kritická. A já jsem docela bravurní řidič. Vy, co mě znáte, tak víte, že jezdím dobře. Kdykoliv si sedla vedle mě do auta, já dělala takové krávoviny. Třeba jsem přejela přes takový ten příčný práh šedesátkou, já ho přehlídla. A teď ona: „Jéžiš, no mami, jak to jezdíš.“ A já jsem ani neměla touhu otevřít tu pusku, já jsem věděla, že to dělám kvůli ní.

Všimli jste si, že před každým člověkem děláte něco jiného? A před tím nejvíc kritickým děláte největší krávoviny, které existují. Ano, ten člověk to tvoří, vy mu to dělat musíte. On vás odmítá, tak vy mu ty blbosti děláte, ale pak když vám to dojde, už se začnete bavit, už to pro vás bude sranda. Tím se od toho obrovsky osvobodíte. Takže já jsem vám to jenom potřebovala vyprávět, abyste si uvědomili skutečnou realitu a pak už se nemůžete zlobit, to zkrátka nejde. Vy víte, že ona měla čvachtu a musela ji mít, měla pravdu. Ono to ve skutečnosti bylo jinak, ale muselo to tak být. Tady už ta tvorba nastává. Zdánlivě jedna jediná situace a každý ji vidí skutečně z toho svého úhlu úplně jinak a jinak reaguje. A čím menší jsou ve vás odpory, tím je to všechno lepší. Ve vás je, abyste se změnili. Pak změníte ten svět, protože on vám bude připadat jiný. Je to jenom projekce, nic jiného.

Praxe žití, že vše je dobré, tzn. tady ještě máte povoleno a žijete žerty nebo legrace, to je dobře. Ideální je ten život brát jenom tak nadlehčený, to tak zkrátka je. Tak se to stalo, no tak, no bože. Pozor – někteří lidé vedle vás budou třeba velmi pesimističtí, i to je důležité, protože budou vás třeba i odsuzovat za to, že jste tak lehkovážní, budou to brát tvrdě. Tak můžete trošku zmírnit před těmito lidmi. Ale vevnitř ne, tam si žijte

úplně svobodně, přijímejte všechno. To vycítíte tu hladinu, kdy byste je ještě třeba v něčem provokovali, někdo to nemůže pochopit, to zkrátka nejde. Takže na tyto věci si dávejte veliký pozor.

Já se teď vrátím k věcem, než začneme zodpovídat dotazy, co jsem přednesla. Protože jsem slíbila některým lidem, že jim odpovím touto přednáškou. A ty dotazy se týkaly hlavně léčitelství, protože mnozí lidé a hodně z vás už pochází ze široké vrstvy lidí, kteří už nejsou nevědomí úplně, už z nich jdou nějaké energie nebo už jsou přijímači. Je jedno, jestli už jste skutečně to získali nějakým zasvěcením, věřte mi, to není moc čisté, pak si ještě zkomplikujete trochu život, protože většina lidí, kteří získali zasvěcení sice ty čakry otevřené má, ale neumí ještě nedělat negativní emoce ve svém běžném životě. A když ta čakra je uměle otevřená, a vy se třeba zlobíte na trojce, tak pak jste hned nemocní sami, protože vás to zkouší samozřejmě. To každá čakra má jiné negativní emoce, to už víte jaké, takže víte, kde máte rezervy v těchto stavech, tak se na to zaměřte. Ale stačí to jenom pozorovat, ono to odpadne. Totiž ten, kdo tady na světě dělá toto jakoby zlo, je zákon hmoty, který vám prochází přes třetí oko. A když o tom vím, že ten člověk dělá tyto pitomosti, já vím, že za to nemůže. On je marioneta. On reaguje na ten svět tak, jak mu diktuje zákon hmoty. On ještě visí na sobě jako na člověku, na svém jménu, na tom, že on je on a druzí jsou hloupější a nevědomější a já nevím jaký všichni. Tam jsou různé pocity pýchy a ctižádosti... Ne, ne, ne, nikdy se člověk nevymaní z toho, když ještě posuzuje to okolí. Vždyť každý je takový, jaký je. A když ty lidi budete respektovat takové, jací jsou.... Víte, ten pán z toho bytu byl hrozně hodný, on je hodný a nikdy se nechoval špatně právě proto, že to nitro vědělo, že já ho neodsuzuju ani za to, že tam nechal takový binec. A napsal mi: „Paní Adamcová, já vám to všechno zaplatím.“ Já s tím nepočítám – vidíte to – proč si budu dělat nějaké představy. On buď zaplatí nebo nezaplatí. Stane se přesně to, co se stát má. A to bude tak dobře, jak to bude. Moje dcera kvůli tomu nepůjde na žebráckou hůl a já si kvůli tomu nebudu dělat žaludeční vředy ani těžká ramena ani kulhavou nohu. Ne, to v žádném případě. Ano, jakýmkoliv odmítnutím vy se oddělujete do oddělenosti iluze vašeho těla.

Škoda, že tady není človíček jeden z Třebíče. Myslela jsem, že přijede, ale nepřišel. Asi mu to nevyšlo, protože jsem viděla na seznamu Janičky ty jména. To je atomový fyzik, je to hrozně fajn člověk a možná právě proto se tady neobjevil, protože já vám potřebuju něco od něj přečíst. Napřed to nalovím, když tady není... Tento člověk je fakt super, on to vidí přes fyziku a chemii, fakt je báječný. A hodně pochopil, měli jsme i aurické sezení a pustil obrovské věci. Toto napsal 4. července, kdy slyšel přednášku, kterou poslal Dan Hrabal z Brna. Bylo to čtyři dny po přednášce.

„Ahoj Ivčo. Teď jsem dorazil domů a hned zatepla ti píšu. Promiň, že tě zahlcují, ale myslím, že takové věci se musí hlásit, a to hned. Asi před čtvrt hodinou jedu autem, pohodička a najednou jsem TO zahlídl. Sice jen na chvíli, ale spadla mi brada a zatajil se dech. Viděl jsem, že všechno kolem mne jsem já sám. Byl to úplně jiný svět, než jaký znám. Je to úžasné, že se dokážu pohybovat tisíci různými směry současně a řešit tolik věcí nezávisle, ale spojitě. Jestli toto byla realita, tak je jasné, že všechno se vším souvisí a nemůžeme si vůbec dělat co chceme. Vše je spolupráce a nesmírně rozsáhlá a složitá

hra, která probíhá převážně automaticky a program je vybaven zpětnovazebními a samokorektivními funkcemi. Kdo by se mohl postavit takové mašině? Okamžitě by ho to semlelo. (Vidíte, hned dostanete ránu)

Jde tedy o to, aby kolečka běhala řádně promazána a jakkoli v hodinovém strojků něco skřípe, tak je to věcí úplně všech. A je úplně jedno, kdo co má a jak je velký, silný a podobně. Prostě větší kolečko má více zoubků, tak se musí vrtět jinak, než to menší. Ale dohromady jde o souhru, každé je nenahraditelné a nemůže chybět. A má stejnou důležitost. Jsme tedy jeden obrovský hodinový stroj. Je v tom neskutečná dokonalost v mnohosti a pro mě hlubší poznání sounáležitosti.

No bylo to super! Ještě že mám tak velký pupek, jinak bych si pobřečel kalhoty. Možná, že je to následek tvých brněnských přednášek. Včera jsem je doposlouchal a zase jsi mě několikrát dostala na kolena úžasu a pokory. Díky, že to mám komu napsat a do úterý už snad dám pokoj. Jdu se natáhnout a rozdýchat to. Byla to pěkná darda do čumáku. Jestli mi napíšeš, že je to blbost, tak se jdu nechat vyšetřit u Chocholouška. V tomto stavu by mě stejně do jaderné elektrárny nemohli pouštět.“

Ano, toto je realita 5D, kdy to zahlídnete. Ale zahlídnete to tehdy, kdy si aspoň nějakým způsobem dostatečně vyčistíte kanál od všech negativních emocí a začnete žít, že všechno je tak, jak je a je to vlastně dobře. Vy to stejně uvidíte po mnoha letech zpětně, až se věci vyřeší, že to tak bylo dobře, jak to bylo, protože byste se nedostali tam, kde jste a neuměli byste to, co umíte. Takže už by vám to mělo docházet v té chvíli, co se to stane. Tehdy ten blok nezapíšete a ten kanál zůstane čistý. A jakmile se do toho kanálu naleje Bůh, který v této fázi vesmírové na planetě má stav a vibraci 5D, tehdy jste svatým grálem. Druhý příchod Krista znamená, že dneska je čas na to, v této době, aby mnoho lidí, zhruba asi jedna miliarda na této planetě byla v tomto stavu. Někdo víc, někdo méně, ale už na to máte. Je to vlastně příchod Krista v té skutečné podobě. On byl pouze takovou malou prskavkou, malou vlaštovkou, která přišla ukázat, jak se to vlastně děje. Všechno, co říkal, byla pravda. I on znal svůj program A až B, věděl, že musí ho někdo jakoby zradit, musí ho lidi ukřižovat, aby ukázal, že je za to miluje. Tehdy ještě lidi nebyli schopní oplácet jakoby zlo láskou, to bylo absolutně nemyslitelné.

Vývoj civilizační nikdo nezastaví. Ať se tady děly jakékoliv civilizační vývojové fáze, kdekoliv na světě, ať o těch civilizacích víme nebo ještě nevíme, to je jedno, ony už stejně dneska nejsou. Klidně i vy jste tam kdysi mohli žít. Už jsou dávno zapomenuté vaše hmoty, které jste odložili a navrátili jste je planetě. Všechny tyto fáze byly velmi důležité, protože jste v nich hráli své role a získávali zkušenosti.

A všechno bylo dobré tak, jak to bylo. Nemá cenu poukazovat na to, že někdo je špatný nebo něco dělá hůř. Tak to není, on to dělá dobře v té fázi, v jaké to dělá, protože kolem sebe má k sobě přitažené zase druhé lidi (je to vždycky ve skupinách), kteří mu ukazují, jak to dělá blbě, jak to má dělat líp a je to pro něj dobře, i pro ně. Z jejich hlediska je to třeba směr kritiky, kdy se musí naučit respektu a trpělivosti nějakého třeba nešikovného člověka vedle sebe a on zase se musí naučit respektovat přání celku, aby vytvářel lepší věci. Každý máme svůj úkol, který jako bohové jste si vybrali kompletně,

protože jste v minulosti měli ještě mezery. To je všechno. A vy musíte být jednou jako bohové dokonalí. Stav boha 5D je, že teď je dobře tak, jak to je a za chvíli, až se stav změní, zas to bude dobře tak, jak to bude. Jenom že to přijímáte. Což člověk, který má hodně silný egoismus, nemůže pochopit, jak by měl tohle přijmout a tamto přijmout a souhlasit třeba s válkou... Ne, ne, uvědomte si, že dřív jste to měli jako lidé velmi jednoduché. Vy jste si žili na nějaké vesnici nebo v nějakém městě, v místě, kde jste měli kolem rozsah dejme tomu i pár set lidí. Ale dnes ta doba – a pamatuju si, jak nám ukazovali, že www (internet) je taky satanova poučka. Ano, je to taková obrovská hladina a zase je to dobře, protože vy dneska vidíte do oblastí, kam se nikdy nedostanete. Je to iluze, kterou prožíváte. Prožíváte zablokované srdce lítostí nad dětmi přes internet nebo přes televizi. Ne, to není váš svět. Kdyby byl, tak jste se tam narodili. A to ti lidi nevnímají. „Jak s tím můžu souhlasit!“ Ne, já s tím taky nesouhlasím, že se to děje v tom smyslu, ale co s tím udělám. Nic s tím neudělám. Jestli někomu z těch lidí tam, v té mizérii má být pomozeno, tak mu pomůže jiný bůh s jinou tváří. A zaslouží si to. A pokud si to ještě vývojově nezaslouží, pomozeno mu nebude. Lidé, kteří by násilně pomáhali, posílali tam peníze, zmizí to. Po cestě to zmizí, k těm lidem se to nedostane nebo to nějakým způsobem propadne někam mimo, protože ten člověk má svoji karmu a ta musí být dodržena. Je to to, co se to děje neboli boží vůle, skutečně nic jiného ten člověk neprožije.

A teď pozor – nedávno mi napsal jeden moc šikovný človíček (možná, že je i tady, já nevím, nikdy jsem ho neviděla) takový krásný dopis a psal tam, že vlastně se vším souhlasí, akorát mu není jasná jedna věc, že mluvím, že všechno je nastavené a dané a že přece jenom nějaký vědec a teď nevím, jestli astrofyzik nebo astrochemik – nevím, tyto věci mi jdou tak vzdáleně, já vidím ten svět úplně jinak – že má nějakou teorii, skutečně že máme nějakou vůli v rozmezí nějakého konání. I to jsem říkala, ale je pravda, že si kolikrát uvědomuju až když takto lidi napíšou, že jste to asi pochopil každý jinak. Až to budete poslouchat podruhé, zas to pochopíte jinak.

Už na základních přednáškách – a proto se k tomu dneska vracím a tomu člověku obrovsky děkuju, protože nám vlastně pomohl, když na to ukázal tím prstem – už na základních přednáškách jsem ukazovala, že máte program v DNA vašich těl nastavený osudově, to tam je. I bod, kdy máte pochopit, co se má stát, kdy máte ovdovět, kdy se vám mají narodit děti, všechno tam je nastavené. Kdy se máte přestěhovat, to všechno tady je. A říkala jsem ale – pozor, dobře poslouchejte – že máte šíří cesty. Vidíte to? Máte šíří cesty, protože my se tady vyučujeme ve skupinách. Nejste tu sami. A co byste se naučili, kdyby kolem vás nikdo nemordoval nebo nebránil v něčem. To jsou vaše potřebné elementy, abyste se naučili přijímat to tak, jak to je.

Takže se dívejte. Uvědomte si, že já jsem „mluvčí Krista“. Já jsem učitel, který přichází v praxi učit Kristovo učení. To znamená, že pro mě jediná hladina je hladina Krista neboli pokory, tedy souhlasu. A teď si představte, že ta šíře toho osudu skýtá – byť máme malou vůli – skýtá veliké množství prožitků odporů, kdy se škubnete: NE. Někdo bude zuřit, tam jsou různé varianty. Někdo k tomu štekne pusou, někdo si zalituje, někomu to bude vadit a někdo na vás hodí kbelík. Tam jsou různé varianty síly, které ten člověk provozuje vlastně v tom životě. Tohle jsou ty varianty vaší vůle. A byť je tam

veliké množství těchto prožitků sil, které tam máte nastavené, tak jenom jedna jediná je ta, kterou vás učím. Ta, kdy to přijmete. Pak jdete rovně. Protože tato vůle, kterou prožíváte, ten odpor, ten vám demoluje tělo. A způsobuje vaše nemoci a bolesti a zpětně návrat do podobných situací, které vás to zase naučí.

Ale teď pozor – vy jste ten stejný bůh jako je v těch lidech. To znamená, že jste se přišli toto naučit, tak ten člověk dělá dobře, že vám to dělá. On vám zase dává šanci, že to přijmete. Jo, je to ten největší anděl. Vy jste si slíbili, že v tomto životě dojdete do bodu B, který skýtá určitou hranici vašeho vývoje a vy to dosáhnete. Ať se bráníte zuby nehty nebo ne. Tak se nebraňte. Dolezete do toho bodu B se zdravým tělem. A věřte mi, bude vám líp.

Jakmile se ale dostanete do hranice 5D a naleje se ten Bůh sem, stanete se svatým grálem, platí pro vás už jiné fyzikální zákony. Vaše tělo bude automaticky seshora ozdravováno. Budete to vidět. Sami budete v noci zažívat stavy, které většinou nemůžete ani druhým lidem vykládat, možná těm, když jsou kolem vás někteří, kteří jsou na tom duchovně dobře. Jinak by vám lidi nevěřili nebo by si mysleli, že jste blázen. Toto se nedá říkat na všech pozicích, to nejde, ale už je vás hodně, co to vnímají a moc vám to přeju.

K otevření třetího oka vám nejvíc pomůže 4. čakra. Když se vám pak otevře třetí oko, láska vám pomůže, protože když milujete toho člověka a soucítíte s ním... V různých moudrých textech se říká, že máte milovat druhého člověka. Ano, ale vy si to představujete tak jakože vysíláte tu lásku... To jsou blbosti, jo. Tady stačí, když s ním soucítíte, protože víte, že on to sklídí, co dělá. Ten soucit stačí, že už nemáte čas zareagovat jinou blbou emocí. Když už vím, že on jednou toto sklídí, tak už nemá smysl se na něj zlobit nebo proč by mi to mělo vadit. A pak to končí. Jakmile nenapíšete novou karmu, což je ta blbá emoce, tak to končí. Ten člověk vám to už neudělá, už je to jenom taková hra. Všimli jste si, že když vám přestal někdo vadit, tak vám zmizel ze života? Do té doby se vás držel jak blecha košile a pak najednou byl pryč. Já jsem si toho všimla velmi často a taky se vám pak změnilo to okolí. Najednou dostanete nové přátele, protože vy si s těma starýma už přestanete povídat – není o čem. Tam jenom takové ty negativy padají ven, vy už neumíte přizvukovat, tak jenom tak posloucháte a pak oni ví – s tím si nepokecám, tak už ho nepozvu, což je dobře... Takže to zmizí a najednou potkáte venku v parku třeba nějakou ženu a začnete si s ní povídat a zjistíte, že je to fajn ženská, tak máte kamarádku nebo kamaráda a rozjede se jiná část, kdy se dozvíte víc.

Já se vrátím k Liborovi Fejtovi, který napsal ten krásný dopis toho sjednocení. On mi napsal i na jaře, je to atomový fyzik, napsal krásnou věc, kdy tam popisuje právě přes tu fyziku, přes ty atomy ty věci a má pravdu, teď se to objevuje úplně všude, protože planeta se pohybuje z fáze do fáze. Vysvětlím, co tím chci říct. Teď se míchají vrstvy, což vy nevnímáte, ale cítíte to v takové té nervozitě v tom světě. Bude se vám to vzdalovat, protože jakmile zůstanete klidní, tak se vás to nebude dotýkat. Já vás vlastně odvádím. Část lidstva, která tady přijde k přednáškám a pochopí o čem to je, přestane dělat i bílou magii a odloupne se. Dožijete si své životy, lidé kolem vás ve 3D taky a planeta, protože je 5D dimenzionální, vy na ní zůstáváte a ti lidé si dožijí svůj život ve

3D a nebo i – pozor – kdybyste byli v 5D, tak se sem pak znova narodíte, ale ti druzí se přemístí na jinou planetu, podobnou Zemi, která bude vibrovat ve 3D v místě, kde se pohybovala naše planeta před 2000 lety. Ona je připravená. To znamená, že když někdo odejde, musí se něco naplnit a všechny vrstvy se musí posunout. Je to jako v základní škole – když odejdou deváťáci, přijdou další prvňáci a zase se to posunuje, to znamená, že vrstvy – teď budeme říkat těsně pod hranicí magie – vrstvy nevědomých se najednou dostanou k takovému obsahu svého božství, že najednou zjistí ty síly v sobě a začnou dělat černou magii, černí mágové se posunou do bílé magie a bílí mágové se posunou na místo, kdy jsou připraveni odložit bílou magii. A tito lidé se potom začnou vyvíjet zpětně na té další planetě, která tam je. Ale tady zůstanou lidé, kteří už pochopili pravidla jednoty.

Zkuste si představit, jaký život tady na planetě bude. Napřed tedy ještě bude pěkný maso. Připravte se, ještě bude pěkný maso. Vidíte, jak ten egoismus obrovsky zuří. Pozor – on vás už ve skutečnosti obrovsky miluje, protože když mu přestanete podléhat, tak si na vás netroufne. On miluje Boha. Ano, ego neboli Satan je taky božského původu, všechno je jednota, takže toto musíte vnímat. On je tady proto, aby vám házel špeky. Dokud je budete chytat, bude rád, že vás chytí, až je chytat nebudete, bude rád, že už vás může pustit k Bohu. On je pouze služebník, hlídá bránu. Přes se nedostanete, on vlastně hlídá tu bránu 4D. Pokud umíte ještě negativní emoce, on vás tam nepustí. A protože to je zákon hmoty, tak si vás pohlídá přes hmotu. Přes vaše děti – ty mi patří, přes partnery – ti mi patří, přes sebe – jsem Iva, kdo si troufá mě urazit, že jo. Nebo pohanět, co jsem udělala nebo neudělala. Člověk, který nemá ego, je mu jedno, jestli o něm někdo řekne, že je blbej nebo že nic neumí, a protože vy už nemůžete být ani urážliví, když vy víte, že to tělo nejste. Ten člověk uráží to tělo, on to neví, on žije v nevědomosti. Takže takové věci přijdou. Budete prozkoušeni tím, že vám někdo něco sebere, třeba nějaký obrovský majetek nebo – teď mě zrovna nenapadá nic. Zkrátka musíte respektovat všechny ty hmotné fáze a nemyslet si, že je to vaše. To je propůjčená kulisa. Zkuste si představit, že jste herec na scéně. A proti vám druhý herec taky mluví to, co musí mluvit. Jako herec nebudete považovat toho druhého herce za blba nebo mu vyčítat, že je tak egoistický, co říká za kecy. Pak už je jedno, kdo co říká. Je to děsná přča. Jenom hrajeme. Všichni si hrajeme. Toto je stav 5D, tady jenom prožíváte prožitky, které jste ještě v minulosti neměli nasbírané a potřebujete si je prožít, aby vám něco doladily. Ale tento stav 5D už je vědomou fází Boha ve hmotě. Už víte, že jste Bůh.

A teď si představte, že až to proběhne, až ti lidé pomalu přejdou tam, kam mají, až se to pomaličku roztřídí, tady nebude jediný člověk, který by ublížil druhému. Protože ví, že ubližuje sám sobě. Takového člověka už to nenapadne. Každý bude dávat všem a všichni vám. V té fázi, tak jak se chováte, vaše těla se obrovsky uzdraví. Nebudou žádné odmítavé procesy, takže hmota vašeho života, ve kterém se pohybujete, bude absolutně zdravá. Protože každá vaše buňka těla se bude chovat stejně jako všechny jednotky. Bude pomáhat druhým ze všech sil. Už jenom zastavením egoismů budete zdraví.

Já si pamatuju, že jsem před rokem a půl se setkala s Amálkou a jen jsme si tak sedly a ona říkala, že slyšela přednášky, že mě ráda vidí a že mám pravdu. Že už neupravuje,

jenom namaluje toho člověka, když přijde a pak mu řekne: „Zaměř se na toto, to ještě neumíš. A je to jenom na tobě, jestli to dokážeš. Když tak se podívej na přednášky, třeba ti to dojde, třeba ne. A pak přijď.“

A taky mě namalovala a říká: „Jé, všichni mají čakry a ty máš kytky.“

Já jsem měla v tom kanále rozkvetlé čakry. Ale hlavně, co bylo důležité, nade mnou byl ten symbol učitelství, takové to trojkruží, přes to šla energie seshora přes to třetí oko a ona říká: „Ty se při těch přednáškách léčíš.“

Ano, protože já jsem chodila za vámi s obrovskou láskou, abych vám vysvětlila věci. Nenutím vám to, na vás je, co pochopíte. Každý pochopíte každý moment a každou tou přednáškou něco jiného dalšího, jak vám kapacita dovolí. Pak zase v praxi něco uděláte, a zase víc můžete. Takže kdybyste tu přednášku poslouchali za měsíc, za další nějaký čas, zase uvidíte víc, protože jste připraveni přes tu praxi, kterou jste mezitím prožili. Je to to samé, jako když sáhnete po knížce, kterou jste četli třikrát a najednou tam za rok vidíte zas něco úplně jiného. Jak to, že mi to mohlo utéct? Muselo vám to utéct, tenkrát byste to nepochopili, tak jste to neviděli. To je to samé, jako když budete chodit kolem nějakého člověka a bude vám lhostejný, bude vám třeba i protivný. Najednou jednoho dne si vedle něj sednete a vy se do něj zamilujete, nemůžete pochopit jak to, že jste ho neviděli takto. Ne, on taky dozrával. A taky byl bod toho, že máte být spolu, to učení společné tam je, takže najednou ho vidíte.

Ano, toto jsou věci, které v životě máte a které jste možná v minulosti přehlíželi nebo jste je neviděli tak ostře. Možná někdo tušil víc, někdo míň, to nevadí. Takže ten program je tak nastavený. Když je program, tak čemu se bránit. Stane se to buď s odporem nebo ne a tento Libor mi to právě ukázal a říkal: „Ano, ty máš pravdu, tam když ty nukleony souhlasí, tak to jádro je nerozbitné. To je tak obrovská síla soudržnosti.“

Vasco Rossi v jedné písničce zpívá – on zpívá tyto věci, a protože vrstvy se teď pohybují všude po planetě, tak vidíte, musí se to dostat i k interpretům písni. Slyší to i lidé úplně nevědomí, kteří by nám vůbec nerozuměli, ti by si tady připadali jako na Marsu. Ale musí se dostat do hladiny božství, tak jak se dosazují jednotlivé třídy, takže se to pustí i mezi lidi.

Já jsem kdysi dávno dělala výklad Tomáši Klusovi, on byl první nájemník v tom bytě, který jsem teď malovala. Hele, přišel kluk – Slunce. Batoh na zádech jak kráva. Obrovský, on je malinký a vedle úžasnou holku. A on ještě s tím batohem (ona měla taky batoh) ji vzal na ruce a přenesl ji přes práh. No úžasný. My jsme měli podepsat smlouvu a odejít, a my jsme pak seděli čtyři hodiny, vyprávěli jsme si, krásně jsme si pokecali. On tam bydlel asi tři čtvrtě roku, pak se musel odstěhovat, protože se rozešli. Neměli ty peníze, které potřebovali, tenkrát to byli mladí lidi, prváci na vysoké škole. Když jsem šla přebírat ten byt, tak jsem mu dělala výklad. A říkala jsem mu: „Tomáši, budeš jednou hodně slavný, ale musíš se držet.“

On má totiž nad sebou obrovské množství múz. A ty múzy ho udržují v takové pozici, kdy on zpívá k různým skupinám lidí. Jestli si všimáte, oni mají různé motivy, některé jsou i drsné ty věci, ty jsou pro ty spodní. Přes takové interprety, a to se děje i přes toho

Vasca Rossiho, se vysílají impulsy k těm jednotlivým buňkám božího těla a oni si to naberoú. Vasco Rossi v jedné písni zpívá: „Noi parliamo spesso si, ma poi siamo soli – Ne často souhlasíme a pak jsme sami.“ Vidíte to? Taková věta se vrhne mezi lidi. Ano, jestliže nesouhlasím, tak se odděluju. Jsem v protivenství proti tomu zbytku světa. Tady jde o souhlas nitra. Vy si klidně nesouhlaste pusou, ale nesmíte zuřit. Já jsem taky často ve svém životě nesouhlasila, ale řekla jsem to jenom pusou, ne prožitkem, ne emocí. To stačí. Říkejte si třeba furt NE, ale vevnitř musí být ticho. Takže na to si dávejte pozor. Vy jste Bůh, vy jste prožitek. Vy nejste ta hmota, která mluví. Vy jste prožitek.

Tak já se teď pustím do odpovídání otázek. Kdybyste se ještě chtěli na něco zeptat, ještě si o přestávce připište. Můžu vás někoho poprosit o vyčištění brýlí? Já jsem fakt prase, to je strašný. Děkuju.

Snažím se vše přijímat jako dobré, avšak cítím, že mi některé situace vnitřně vadí. Říkám si, že je to správně a že za to ti druzí lidé nemohou. Avšak nějaký odpor, ať se snažím, jak se snažím, tam stále je. Odpadne to jednou samo?

Ano, jednou to skutečně odpadne. Většinou vy, když přijde nějaký odpor, třeba situační dejme tomu na trojce, to znamená nepřijímáte nějakou situaci. Dejme tomu, někdo vás pomluví, nějaká kamarádka vyšle něco. Za první vím, že to není pravda a za druhé vím, že ona to udělala. Čas nemůžu vrátit zpátky, zbít ji taky nemůžu, k čemu by mi to bylo. To už se stejně stalo a když jí potom dáte na kokos, tak tím nevyřešíte nic. Takže vy to musíte respektovat tak jak to je. Takže spíš si zavřete oči, nekoukejte se do toho hmotného světa, buďte chvíli v klidu třeba v křesle a řekněte si: Co s tím udělám.

Už jsem říkala na nějakých přednáškách, že vy vlastně můžete udělat hrozně málo. A že máte řešit věci, které jdou vyřešit. Ale většina věcí nejde vyřešit, tak se na ně máte vykašlat. Jestliže se toto stalo, tak mně to nebude vadit, protože já vím, že čisté svědomí mám a že neovlivním, že támhle pár lidí si o mně myslí něco blbého. To je jedno. Jakmile vám to bude jedno, tak se to samo vyplave a samo se to zveřejní a samo to přijde a třeba se vám i ona přijde omluvit. Ale musí vám to být jedno. To je i zkouška na vás. Ta hranice odporu, když zavřete oči, ucítíte ten tlak, jak vám to vadí. Tady stačí si uvědomit realitu tohoto okamžiku, to znamená: Je to tak, jak to je. Já s tím nic neudělám. Tak jo, tak to tak je, tak to řekl. Důležité je, že to svědomí máte čisté. O to jde. Když ho nemáte čisté, tak pak to řekla dobře, že jo. Vy taky musíte sklidit to, že se někdo dozvěděl, že jste udělali čuňárnu, to už je vaše platba. A tak je to se vším. Cokoliv by se vám nelíbilo, vy to musíte respektovat, je to ve vašem životě. Ale hlavně – vy jste si tuto situaci nabrali. Na to konto při aurických sezeních já říkám takové věci, abyste si uvědomili všechny ty věci. Vy to pak pouštíte, protože přehodnotíte každý jinou měrou, jiným procentem a jak to přehodnotíte, tak to odevzdáte. Tím kanálem to vyleze ven.

Já si pamatuju, jak jsi plakala minule, to sis uvědomila hodně věcí. To se stalo teď v Brně, ale tam ta paní brečela úplně hystericky, tam byl takový výbuch, ale přišla obrovská úleva, to bylo hodně silné. Takto když člověk přehodnotí, ono se to samo

rozváže a uteče to kanálem pryč. To musíte vy sami. Nikdo jiný to za vás neudělá. Tak jako kdyby za vás někdo napsal úkol ve škole, tak to je podvod. Není to váš úkol, vy nemáte zkušenosti, chybí vám to. Věřte mi, že pokud vám nějaká situace bude vadit, pořád se někde podobná bude motat, protože vy jste schopni – a teď dobře poslouchejte – ji ještě vidět. Vždyť je jaká je, taková má být. Já jako Bůh jsem si tuto situaci zvolil. Proč bych ji měl odmítat? Tím to zmizí.

Nedávno mi psala jedna paní. To bylo strašně hezký. Ona zažívala obrovské strachy. Nikdy jsem ji neviděla, ani nevím, jak se jmenuje. Všeho se napřed bála, tak jsem jí dala rady a po nějaké dlouhé době napsala, že zůstal jeden jediný strach – že dostane AIDS. Že se toho nemůže zbavit. Tak jí říkám: „Dobře. Víte, co uděláte? Vy odmáznete ten hlas ze sebe, když mu řeknete Tak jo, když je to můj osud, tak já ten AIDS ráda dostanu. A ego přestane mluvit. Vy to přijmete.“

To samé je s tou situací. Jestli vám vadí nějaká situace, tak ji musíte napřed přijmout. Jo, je to tak, jak to je. Přišla jsem o práci. Tečka. Budu jenom tělem hledat práci jinou a nebude mi to vadit a nebudu se cítit tlačena osudem a bědovat. To jsou všechno pitomosti. Vy, když budete rádi konat jakékoliv i pomocné práce, třeba i brigády, budete spokojeni a usměvaví, pak ten Bůh v tom klidu ve vás vám pošle nějakého anděla, který vám tu práci přinese. Protože jste tuto situaci prožili pro to, abyste prokázali, že ten klid umíte udržet. To je jediná věc, proč se to stalo. Vidíte, svět je úplně jiný, věci se dějí tak, jak se dějí a dějí se dobře, protože mají jiné podtexty. A vymaníte se z toho jenom souhlasem. Jak to říkal ten Vasco Rossi. Neboli klidem, ano. Je to tak, jak to je, já to přijímám a souhlasím. Jsem klidný. Nesmíte udělat jedinou negativní emoci. Kdybych já teď tu emoci udělala, při té historce s tím bytem, tak bych někdy v budoucnosti zas něco podobného prožila. Už to nikdy nepřijde. A pak pár dní na to se do mě ten Bůh nalil úplně. Už jsem žádnou situaci nepovažovala za špatnou. A taky už nebudu. Není důvod.

Reakce člověka v 5D je, že přijímá všechno tak, jak to je. Ano, mám manžela, kterému se líbí ženy. Tak jo. Udělám všechno pro to, aby to tak nebylo. Když to nejde, buď ho propustím anebo budu ráda, že je se mnou, ale umožním mu tyto věci. Jde všechno udělat, na co si vzpomenete. Tehdy i on – buď přestane, buď mu to dojde nebo se stane něco, co mu to zamezí. Pak se dějí neuvěřitelné zázraky, protože není důvod vás vyučovat. Tady jde o to, jestli to neumíte a bude se pokračovat v tom tlaku na vás anebo to zastavíte tím, že to umíte. Každý člověk se vyvíjí, to znamená že každou situaci budete pociťovat s menším a menším odporem a jednoho dne zjistíte s údivem: hele, ono nic. To je pak blažené, opravdu.

Jsme tři a půl měsíce na chatě s babičkou a dědou. Babička každý den hustí do mé dcery věci, které ji mají strašit. Spadneš, děti tě nebudou mít rády, co si o tobě pomyslí, maminka se bude zlobit a podobně. Chvilí jsem to ignorovala, ale když Mia to po ní začala opakovat, poučovat panenky, jak se maminka bude zlobit, začala jsem si říkat, zda už není čas to Mie vysvětlit. Nevím, co mám dělat. Mám jí to vysvětlit nebo ji nechat být? Je mi jasné, že jako první věc je, že mi to musí přestat vadit.

Víš, my taky v rodině jsme měli takovou podobnou záležitost. Já jsem mé dceři vysvětlovala taky něco. Víte, vy se rodíte do skupin. Takže jste rodiče a většinou kolem nás jsou prarodiče a ti jedou v těch kolejích, které třeba nejsou schopni vidět. Ale protože ta skupina je vždycky kompletní a celistvá, tak to dítě si musí prohlédnout obě fáze. Stačí, když se budeš chovat jinak. A budeš vysvětlovat třeba: Není čeho se bát. Neboj se, že spadneš. Až spadneš, tak to budeš řešit.

Ano, lidé ve 3D většinou řeší strach z budoucnosti. Co bude. Už vidí takové ty věci... Nenene, to jsou všechno blbosti. Ten strach ale přitahuje tyto věci. Ona, kdyby se začala bát, tak bude skutečně padat. Navíc oni vnímají čas, protože odmítají, žijí ve světě egoismu a ego je v nespokojenosti. Ono může žít jedině tehdy, když chcete něco jiného, než je, tzn., že jste nespokojení. Jakmile jste spokojeni a klidní, čas mizí a ego nemáte. Stav bez ega je, že jsem šťastná se vším všudy se svým životem tak jak se vytváří. Nechci něco jinak. Neovlivňuji to vůlí Ivy, nezasahuji, neprotivím se něčemu. A miluju i maminku s tou její čvachtou, tak jak to bylo. To zkrátka tak je. Učíme se úplně všichni a je úžasné, když pak nereagujete. A člověk, který prožívá poryvy egoismu, tzn. to nechci, to chci, ten prožívá iluzi času. On se bojí, co je v budoucnosti. Jestliže už někdo má z větší části spokojenost, už je schopný vnímat, už ten egoismus nemá takový, strach se odbourá. To je dvojitá iluze.

A teď ona, protože se narodila do té skupiny lidí, kde někdo takový ještě je a pak už není, je vidět, že si má prohlédnout obě varianty. Ještě si to sama vybrala. Já jsem taky zažila dítě, které se narodilo do rodiny a dědeček v té rodině toho kluka strašně rozmazloval. On mu koupil na cokoliv si ukázal. A maminka toho chlapce jeden čas fakt běsnila. To není možný, Ivanko. Říkám jí: Zachovej klid. Uvědom si, že je to nutné. Teď to řeknu jakoby zkresleně, abyste si to uměli představit. Ale pravda je trochu jiná, to vám doladím, víte, že všechno je dobré. Jestliže se dítě narodilo k takovému dědečkovi, je nutné napřed ho jakoby zkazit, aby se naučil, že všechno musí mít a pak si to sám v tom vývoji odbourá. Ale už dostal rodiče, kteří jsou schopní, kteří nejsou egoističtí. Takže ti mu zase ukáží správný postup. Jinak by tomu klukovi něco chybělo.

Takže vždycky zachovejte klid a vždycky se držte zuby nehty, že je to správné. Když uvidíte, že by to dítě spíš propadalo, tak stačí jenom říct: Čeho se bojíš? Až spadneš, tak pak utřeme kolena, zalepíme ranky, to nic není, na to se neumírá. Ale řeš vždycky věci, až přijdou na řadu. Je zbytečné se něčeho bát, protože pak nemůžeš vidět, že svítí slunce, že zpívají ptáci. To vědomí je zaměřené na úplné nesmysly, které se pohybují v tom hmotném světě. Starost o tělo. Když ten člověk je spokojený, nic neodmítá, tak se mu totiž nemůže nic stát. To je právě to, co lidé ve 3D vůbec neví. Hlavně, ať jí to nevadí. Pozor, to je blbost. Ano, je to správně. Ten člověk si vždycky musí prohlédnout obě fáze. Ještě dotaz na praxi v situaci konfliktní.

Už začínám podléhat egu a přitom si úplně uvědomuji tu pravou realitu, ale nemám sílu se zklidnit. Jak se to mám naučit?

Ono je lepší zavřít pusku, zmlknout a pozorovat to nitro, co tam běsní. A uvědomit si, že to nejsi ty. Že to není realita toho člověka. Kolikrát když něco neřeknete, tak pak přijde

obrovská úleva, že jste to ven nevypustili. Určitě jste to zažili. Anebo když to vypustíte, uvědomíte si, že bylo zbytečné, že jste to řekli, protože to rozladění je zapsání té karmy, kdy cítíte, že jste to podělali. To jsem neměla říkat. Je to zbytečné. Bacha, zase tato situace je dobrá, protože každá situace se bude opakovat a můžete ji udělat líp ze zkušeností z té první situace. Vy se vyvíjíte. Když budete považovat něco za špatné, tak se nedopídíte nikdy konce. Protože pořád budete něco odmítat. Ne, každá situace k posrání je super, protože jsem si prožila, že byla k posrání, tak tu příští udělám líp. Tečka. A nemá smysl si to vyčítat. To byste se blokovali. Ne, já jsem to udělal teď tak, tak zítra to udělám o trošku líp a věřte mi, každá ta další věc bude lepší a lepší. A jednoho dne zjistíte, že nereagujete vůbec. Strašně se vám uleví. A vy už k tomu většinou všichni máte blízko, protože většinou máte hodně čisté srdce, pokud nepodléháte lítostem.

Co je třeba opravit a na co se podívat při špatném zraku? V rodině se nám opakuje šedý a zelený zákal, krátkozrakost a astigmatismus.

Víte, já se teď vrátím k tomu, jak jsem vám vyprávěla o tom andělovi, co mi říkal o těch mých očích. Jsou tady nemoci, které souvisí příčinně, tzn. že v té rodině ti lidé odmítají se na něco koukat nebo něco vidět nebo někoho konkrétně. Záleží, jestli je to levé nebo pravé oko. Vy víte, že pravá strana je situační, levá je hmotná, ale to nerozhoduje. Oni na nás skutečně koukají jako na hmotu. My jsme hmota. My jsme oni, ale ponoření na krátký čas do hmoty. A tenkrát mi to vysvětloval ten anděl. Říkal, že my tady máme ve 3D – teď se to bude zvyšovat v 5D, už to bude jiné, protože ta vaše hmota už je jiná, když tam toho Boha pustíte nebo pustíte ho i víc, než to běžně lidé v sobě mají. Takže máte vyšší vibrace a máte na sebe nastavené už jiné fyzikální podmínky. Takže ve 3D to bylo zhruba kolem 50. roku života, třeba čočka nebo sítnice je už opotřebovaná. Každý ten váš orgán bude mít nějakou dobu a záleží i do jaké hmoty jste se narodili, tzn. dědičnosti předchozích DNA zápisů, čemu podléháte víc a čemu ne, co máte horší v té rodině, to tak je. Takže tam je potom kombinace těchto buď příčin anebo opotřebovanosti materiálu.

On tenkrát říkával, že až budeme v 5D, tak bude ta doba vyšší, ale dostaneme i jiné opravné prostředky. Za prvé my budeme zdraví od základu, ale doba opotřebování, protože lidské tělo by mělo žít až 300 let za nějakou dobu, ještě to bude nějaký čas trvat. Pochybuju, že by nás nechali žít takto brzo. Takže budeme moci transplantovat skoro všechno. Že se budou vytvářet i nové orgány, které by podléhaly jakoby té hmotné opotřebovanosti. Jediné, co nepůjde vyměnit, bude mozek. Protože tam je vaše centrum, tam je taková vaše nahrávací centrála, kde máte nahrané veškeré posuny a vývoje od všech základních bytí, které jste kdy absolvovali, a to vy potřebujete, abyste se dopídili do centra až do těch nejvyšších stavů vědomí, které jsou hodně vysoko. Tam už nebudete stejně vnímat čas. Teď to řeknu jakoby lidsky: ve 3D to ještě je hodně času před vámi než se tam vyvinete. Není zapotřebí se bát těch vyšších dimenzí. Někteří lidé píšou s obavou, co, jak. Prosím vás, nezajímejte se o to. Zbytečně si nerozostřujete vědomí pohledem takové otázky, co támhle ve vesmíru. To je zbytečností, vy žijete v této hmotě a máte řešit věci, které dneska neumíte. To je pro vás to nejdůležitější. Jak být lepší v tom smyslu vývoje. To znamená zaměřit se na věci, které ještě neumím

skousnout, abych je skousnout uměl nebo uměla. To je nejlepší, co tady můžete udělat. Pak půjdete velmi rychle kupředu, všechny ostatní věci vám budou přidané. Já vás pouze převádím. Převádím vás přes čtvrtou dimenzi.

Ve Znojmě přišel dotaz, abych vám řekla a vysvětlila šestou, sedmou, osmou, devátou dimenzi. Já jsem se smála. Řeknu to znova, vy víte, že jsem sprosták. Víte, to je jako kdyby prvňák chtěl vědět, který sčítá a odečítá do desíti, co je to deskriptiva. To byste se posrali strachy. A přitom až tam dolezete, tak to pro vás bude hračka. Musíte si všechny ty třídy odkroutit. Ani já to nevím. Já jsem učitel pro pátou dimenzi a mě nezajímají. Moje místo je dneska tady, jsem dnes převaděč, učím vás projít branou bez negativních emocí. Dokázat projít 4D do 5D. 4D je pouze stav. Stav, kde neumíte už vytvořit žádný odpor neboli jste pokorní. Je to v praxi přijetí všeho tak, jak to je. Tohle stačí. Najednou budete ve stavu, kdy se rozplyne iluzorní čas a prostor. Už jsem vysvětlovala, že 3. dimenze je vlastně v iluzi jako když vidíte takovou místnost a v té místnosti je iluzivně (pro bytosti, které tam žijí) vytvořený čas a prostor neboli časoprostorová křivka. Je to proto, že každá buňka si připadá oddělená od těch druhých a umí útočit. Ten čas a prostor se vyvíjí v iluzi, protože když z jednoho bodu cestujete do druhého bodu, podle rychlosti cestování se mění čas. Samozřejmě doba, za jakou tam dojedete. A když vy jste tady oddělení a někdo by chtěl zaútočit jakýmkoliv způsobem na druhého člověka. Třeba vzít si kudlu a píchnout ho nebo zlostí zaútočit. Čímkoliv zaútočit, tehdy musíte projít tím časem a prostorem, protože jste oddělení. A teprve tehdy, až se naučíte nedělat negativní emoce, ne nenávidět, dělat každému už jen to, co byste chtěli jako sobě, spojíte se s tím celkem – pozor – do posledního člověka. Jestliže zůstane jedna buňka, kterou byste nepřijali, nemůžete změnit vědomí. Teprve tehdy zmizí čas a prostor. Protože Bůh je geniální záležitost. Třetí dimenze – jste iluzorně oddělení, nezjistíte, že vy jste všechno. Protože ono jde zabít myšlenkou. A paradoxně to zjistíte až tehdy, kdy už to neumíte udělat. Protože byste ublížili sami sobě. Bůh je obrovská energie, nádherná.

Takže vidíte, tam existuje pojistka, kterou nikdy nikdo nemůže překročit jiným směrem. Ten vývoj je opravdu dokonalou záležitostí. A já jsem pouze pro vás přišla sem v době, kdy jste připravení svými minulými životy a prožitky. A tím jakoby utrpením, které jste prožili. Ten člověk musí trpět, vy musíte trpět, abyste se učili, jinak byste byli líní a nic byste nedělali. Tak jste dostali úžasného pomahače, to je ego, které furt něco chce anebo odmítá a teď vás to honí. Jinak byste furt leželi v posteli a chrápali byste. Já taky, kdybych neměla v minulosti ego. Takže vidíte, jak všechno je dobré a všechno je nastavené přesně tak, jak je. A vždycky na to vyřešení svého osudu máte. A nejkratší cesta je ta, když ho budete vidět, že je dobrý. Pak ho vyřešíte celý.

Já se ještě vrátím k těm očím. Vidíte, já jsem tak ukecaná, že vždycky odběhnu někam. Teď hodně lidí píše dotazy, já nemám čas vůbec odpovídat, já tam mám ještě dotazy z května snad. Já se vám všem omlouvám, jestli jste mi psali. Odepisuji na velice krátké dotazy.

Já taky moc nepoužívám brýle, snažím se trénovat ty oči, nevádí mi to, že nevidím. Na dálku naštěstí vidím perfektně, i drobnosti a je mi to i příjemný, že někdy nevidím. To jsem řekla blbě. To je jako byste cítili, že všechno taky vidět nemusíte. To je takový

pocit spokojenosti a blaženosti. Opravdu většinou to přijetí vám přinese takovou úlevu. Taky se mi třeba zhoršuje zrak v době, kdy jsem třeba unavená, protože oči spotřebují asi 25 %, což je čtvrtina, to je hodně, takže když jste unaveni, tak hůř vidíte. Ale hlavně: Já jsem zjistila, že tenkrát po těch rozhovorech s těma andělama – oni mi naznačovali, že jak se zvedá vibrace 5D vašeho těla, tak vy taky i jinak vidět budete. Takže ono se všechno asi bude muset nějakým způsobem vyvíjet, spoustu věcí bude.

Taky mi naznačili, že pak se všechno během okamžiku seškrábne. To myslím jako ty nemoci. Podvědomě vím, že všechny ty věci, které by nás potkaly, že se vyléčí, že se jako opraví samy, když to přijmete. Ale pozor – to je poslední stádium. Kdybyste nepřijali tu poslední platbu, že vás něco bolí, že něco máte, tak se toho nezbavíte. To ještě vás odsune do hranice 3D. To neznamena, že vám říkám, že se nemáte léčit. Ale v klidu přijmout tu nemoc. Přijímat, přijímat, abyste nepřidávali odpor do toho čakerního systému. Toto je systém, jak se dostat přes ty platby do 5D. A opravdu hodně lidí už si to vyzkoušelo, je to teda pak příjemný. Ale musíte se dostat do stavu, kdy je vám to fakt úplně jedno všechno.

Já jsem dneska byla s paní, která měla karmickou nemoc, tam jsme byly na skype, ale bylo tam spoustu věcí, které by nemusela mít tak, jak je má, protože si těmi odpory uzavřela ten hlavní kanál. Jsou lidé, kteří mají třeba roztroušenou sklerózu nebo nějakou jinou karmickou nemoc, třeba od dětství silnou cukrovku nebo jsou nějakým způsobem postižení, ale když jim to nevadí a žijí ten život s tím postižením tak jak mají, aspoň jsou vděční za to, co mají, co ještě mohou sami pro sebe udělat, pak se to jenom zlepšuje. Lékaři většinou přisuzují zhoršení toho stavu vlastně jakoby té nemoci. Tak to není. Tam se zhoršují stavy.

Té paní se dneska obrovsky ulevilo, tam odpadlo hodně věcí z každé čakry. Srdeční měla jenom čistou, měla krásnou srdeční čakru. Ale tam odpadlo spoustu věcí, takže odešla úplně bez bolestí. Tam zůstal jen jakoby třes jedné poloviny těla. Ten zůstal, to už je její. Já nikdy neberu tomu člověku karmu, kterou si sám zvolil. Tam jenom to, co přehodnotí Bůh předá mému božství. To je všechno. To bych si nikdy nedovolila. Tím bych poškodila i toho člověka i sama sebe. Jemu by se zhoršil osud a já bych byla nemocná. Ne, každá nemoc je dobrá, je to vaše platba. Ono je to pak těžké vnímat, když vás něco bolí nebo když se něco děje jakoby těžkého, ale opravdu, věřte mi, je to tak.

Pokud mám fyzickou bolest, jaká je první pomoc? Řeknu si: Všechno je dobré, situaci přijmu s pokorou. Je to tak správné? Děkuji. Lenka.

Ano, to je správné, protože vy jste tento kanál. To zní blbě, co? Jestliže já mám najednou bolest a přijmu ji – vy si máte říct: Super, něco se mi hojí. Ano, to je pravda. Jestli jste zažili aurické sezení nebo nějaký takový kontakt, třeba na přednáškách se to lidem děje, že najednou vás začne bolet rameno a teď to najednou proběhne a je to pryč. To je vaše platba, ten odpor se pustí a proběhne. A když se bráníte té bolesti, tak ho tam zablokujete. Vy ho tam vlastně uzavřete. Vy si tam totiž vytvoříte další blok. Odmítáte tu bolest prožít. Takže ona tam zůstává mnohem déle. Takto byste ji třeba prožili dva dny.

Já jsem zažila toto před pár lety. Jsem rozvedená, to víte, všechno proběhlo tak, jak mělo z pozice 5D, nicméně jednu jedinou věc jsem neudělala dobře. Už jsem to možná někde vyprávěla. Když potom můj muž odvážel děti, tak jsem tak koukala za tím autem a říkala jsem si: Proč to musel dělat? To je teda ale do prdele nepokora, jo. Tenkrát jsem si neuvědomovala, že jsme si to slíbili, že zkrátka tohle všechno proběhne, abych já zjistila, co umím a neumím. A to je realita nás všech. On mi to dělal dobře. Uplynulo 17 let. Po 17 letech v noci najednou jsem měla kontakt a bylo mi řečeno, že teď mě něco bude bolet. Tak jsem říkala: Aha, tak se budu čistit, tak jo.

Za dva dny přišla kamarádka a přinesla mi čaj. Zkrátka já jsem věděla, že ten čaj je ten spouštěč, nicméně, když odešla kamarádka, tak jsem řekla: Tak jo. Když čistit, tak čistit. Hele, po prvním šálku jsem začala tuhnout v kříži. Já jsem čtyři dny a čtyři noci nespala. Já jsem to fakt rychle vypila, já jsem to do sebe lila jako pod tlakem, abych to měla za sebou. Já měla takové křeče v nohách, já jsem od pasu dolů byla jak čert a od pasu nahoru jak anděl. Byla jsem tenkrát za Amálkou. Ale pozor – můj muž tenkrát (to už jsme byli s mým nynějším mužem) by to býval uměl takhle shrábnout. Ne ne. Kdyby mi to sundal, tak on by to odžil a mně by taky ublížil. A já jsem věděla, že ne, a to božství ze mě mluvilo, říkám: „Nesmíš.“ On: „Ivanko, chceš?“ Já říkám: „Ne, ne. Já ti řeknu, až to bude možné.“ Já jsem se čtyři dny a 4 noci plazila. To bylo v době, kdy jsem neměla auto, dva kilometry mám na polikliniku. Já jsem si vzala takový široký kabát, já jsem se nemohla narovnat, chodila jsem tahle dopředu jak babička, hrozný. Horší to bylo v noci, to jsem nevěděla, kam mám dát ty nohy. Ty jsem si opřela o stěnu, pak zase z postele dolů, podkládala jsem se různě, no hrůza.

A čtvrtý den najednou jsem cítila: Už smíš. A můj muž zavolal a během minuty takhle to sundal a bylo to. Já jsem to musela zaplatit. Nebyla jiná cesta. Už z lásky k mému muži jsem mu nesměla dovolit, aby mi to pomohl sundat. To nejde, zkrátka. Tohle vám musí dojít. A pak to proběhne hrozně rychle. A tenkrát i kvůli vám, jsem si říkala: Pane Bože, za takovou pitomost takové přišernosti. Co pak čeká ty lidi, když dělají ty hrůzy. To já jim přece musím říct. Žádný odpor. Je to tak, jak to je, беру to sakum prásk, jak to je. Někdo mě nechce, nebo se narodilo postižené dítě. Tak jo, vždyť je to v mém osudu. My se společně máme něco naučit. Všechno je přece správně. Ne, ani se nelitujte, ani neposuzujte kohokoliv, zaměřte se na vaše povinnosti, které jako buňka v božím těle máte konat. Takže přijímejte všechno. Jakmile to přijmete, nepřidáte uzávěr do toho kanálu, ta bolest rychle vyjede, ona se rychle zpracuje.

Můžu pracovat s kraniosakrální terapií, když mě to baví a nechci za to peníze? A vlastně i hodně po tom ještě mluvíme. Je to ještě bílá magie?

Víte, teď zrovna se mě někdo na to ptal a ono to souvisí s tím, co jsem říkala o těch pohybech jednotlivých vrstev. Napřed je důležité s těmi lidmi mluvit a poznat je. A zvlášť, když si za to neberete peníze, to je obrovský dar. Ale poslyšte, nesmíte: za prvé vás musí někdo požádat, za druhé musíte zjistit, jak on na tom je a musíte mu dát čas, aby něco pochopil. To nejde udělat hned z fleku. Za třetí vám musí být jedno, jestli ten člověk tam tu nemoc nechá nebo ne. Nesmíte používat svoji vůli. Protože tím byste se skutečně zapojili, aniž byste si to uvědomovali a stáhli byste si to na sebe. Znáám spoustu

lidí, teď zrovna mi psal jeden pán, který dělal kraniosakrální terapii. A vypadá obrovsky kultivovaně. Moc se mi líbí i s tím projevem. Teď je v nemocnici, měl obrovské problémy. A teď v tomto týdnu v nemocnici přišel na moje přednášky a napsal mi, že se děly neuvěřitelné věci. Protože při tom poslechu cítil, jak je to ono. Sice ještě spouště věcem nerozumí. Říkal: „Jak je to možné, že jsem dělal bílou magii, když jsem těm lidem tak strašně chtěl pomoci.“ Spoustu léčitelů to teď mělo, že prosazovali vůli, a hlavně viděli tu nemoc jako špatnou. A že je zapotřebí zbavit toho člověka té nemoci. On si ji musí zaplatit. Jakmile ji přijme, zaplatí ji, tak ona zmizí. To je strašně důležité vědět. Tito lidé teď platili své dluhy. Většinou na nohách a druhé čakře anebo i na třetí někteří, protože tam je to volní centrum, kdy vysíláte na druhé lidi. To se týká jakéhokoliv zasahování. Třeba když budete dělat tarot. Nedělejte tarot už pro lidi nebo karty pro lidi, kteří by se přišli jen tak se zeptat kde mají vzít peníze nebo kde nalákat partnera. Ne, ne. Ideální, když karty, tak co mám na sobě zlepšit, nebo na co se mám zaměřit, co ještě neumím. Nestranně se na to dívat, pomoci těm lidem se vyvíjet, aby se dostali trošku do jiných, vyšších fází, když to budou chtít vědět. Nic jiného, hlavně o té budoucnosti je ošemetné se bavit, protože nikdy nevíte, i když ty karty dělat budete, koho to zasáhne a koho ne ty informace, které mu řeknete.

A vy každou ránu, vydanou směrem ven, sklídíte. Planeta má skutečně už úplně jinou dimenzi. Ano, dělejte, ale dejte si pozor na to. Ten člověk musí pochopit problém. Aurické sezení spočívá v tom, že sáhnu do aury a zjistím čas a sílu odmítavé emoce, která byla vytvořená. Když se ten čas teda otevře. Ale většinou ta emoce tam je. Pak si obecně o tom promluví. Když je to ve hmotě, třeba na jedničce, ten člověk viděl třeba 5 let zpátky někoho jako špatného. Většinou si ti lidi vzpomenu. Dneska ta paní si vzpomněla, ona měla blok na situaci, že v té době ji manžel chtěl opustit s jinou ženou. A viděla tu situaci jako špatnou, jenže ten manžel jí to slíbil, že jí to udělá v osudu, aby ona o sobě věděla, jakou reakci bude mít. Ideální je, když tu reakci nemáte žádnou. A ona to pochopila. My jsme si jenom obecně o tom promluvily, jaký je stav reality Boha, který si vybere i hmotu, která se pohybuje neboli lidi a situace. Ten stav je dopředu domluvený, aby znala svoji reakci. Ona byla úžasná. Ona se dokonce s tou ženou spřátelila, ona jí dodneška pomáhá. Ten manžel nakonec opustil obě. A ony jsou kamarádky, tak na tom jen získaly. To jsou věci paradoxní a nádherné, které se v životech dějí a jsou lidé úžasní. Tato žena se mi moc líbila, byla fakt fajn.

Takže vidíte, co všechno se dá změnit v tom postoji. Druhý člověk, který by byl ve 3D, tam by nenáviděl, tam by byly zášti, útočil by, tím byste se dostali někam úplně jinam, všechno se může otočit jinam. Tady je zapotřebí si uvědomit, že kompletně všechno, co se vám děje, je vaše vůle. Tady to vidíte na tom obrázku. Vy jste si zvolili kus osudu planety a ta je stanovená, takže to tělo se tady pohybuje pouze ve fázích, které jste si dopředu v DNA naplánovali.

Máme přání. Jestli byste nám všem jako dárek mohla zharmonizovat všechny čakry.

Ty jó! Že by byl Štědrý den?

Proč, když vlastně nic nepotřebujeme, proč si tady máme možnost kupovat šperky?

Vy si je kupovat nemusíte. Vy si můžete koupit šperky a nemusíte a vlastně já vám je i cpu jako dárek, to je taky pravda, ale když je nechcete, tak je můžete darovat dál. Tady je to z toho důvodu, aby i vy jste viděli, že to není pro mě, že to jde cestou, která tam má jít, protože spoustu lidí by ani nevěřilo, ti by si říkali: To není možné, ona to určitě strká někam do kapsy. Víte, hladina ega posuzuje to, co umí ten člověk. Jako tenkrát, to jsem vám vyprávěla, jak jsem byla s tím černým mágem v tom autě, jak mě vezl. Ten člověk nevěděl a neumí to se bránit láskou. On nerozumí tomu, že má milovat druhého člověka. On ještě zastává teorii, že se musí bránit a útočit, když na něj někdo útočí. To jsou černí mágové. A vidí to, jako že je v právu. On si sám nezačal, že dostane po čumáku, tak musí vrátit. Netuší, že si píše karmu. To znamená, že někdy v budoucnosti zase na něj někdo vystartuje. A tento člověk mi nerozumí. A tento mág vám ani nebude věřit, protože on to neumí. On nevěří, že vy to umíte, milovat všechny lidi stejně. To nedokáže ta bytost pochopit, že to existuje. Takže si myslí, že kecáte. Nebo že se přetvařujete, že jako to umíte. Nemůžete se na něj zlobit, to nejde. To je jako byste byli v deváté třídě a prvňáček vám říkal: Kecáš, že umíš algebru, nebo já nevím co. Nevěří tomu. To je úplně to samé. Až tam doleze, do té deváté třídy, bude to taky umět, tak mu dojde, že se to může naučit a že to dokáže. Do té doby ne. Musí si projít všechny fáze učení, aby nabral tu zkušenost.

Takže vy fakt chcete? Víte, že je riziko. Souhlasíte s tím? Tak jo nebo ne? Tak jo, tak začneme od první čakry. Vy ani nevíte, co se děje, protože nedávno jsem seděla v kuchyni. Je to asi deset dní. Zase jste mě dostali jako Bůh. A najednou mě to napadlo. A já jako Iva, protože si hlídám egoismus, kdyby náhodou ještě... protože i já se vyvíjím. Od přednášky k přednášce ten Otec mi něco ukáže. Já vždycky sama zírám, co zas potom plácám a co tady vyprávím a fakt vím, že ta pravda je. Já jsem skutečně jen takový tlampač. Nepoužívám mozek. Ano, já jsem jen taková černá díra, kterou to prochází a takže to není pro mě vůbec namáhavé, to konečně vidíte. Nicméně napadlo mě v té kuchyni, že toto bych mohla možná někde udělat a Iva řekla: Ne, to ne, co kdyby tam někdo měl křeče. Pozor, některá ta aurická sezení jsou neuvěřitelná. Pak tam bude 200 lidí a já budu skákat z jednoho na druhého jako opice a budu to spalovat? Co budu dělat? Byla jsem taková jakoby zmatená a najednou vidíte, ten dopis tady vylez. Takže dobře. Když to chcete... Až po přestávce, to je pravda. Takže ještě 5 minut a pak to teda uděláme. Tak já se podívám na další dotaz. Varuju vás! Hele, pro mě, to, co se děje, je boží vůle, tak jestli tady máte být všichni v křeči, tak budete.

Před třemi měsíci jsem shlédla první přednášku od vás. Od té doby si všechny dostupné přednášky téměř denně pouštím. I po tolikém shlédnutí si uvědomuji další situace v minulosti, které jsem odmítla a tvořila si zápisy na čakrách.

To nevadí. Teď už víte, jak se opravují. To nevadí, jestli jste milionkrát něco odmítla nebo něco jste udělala, to je úplně jedno. Teď, když přišel učitel do vašeho života a je tam, to je jedno jak vypadá, kdo to říká. Pochopíte to správně a tehdy přijde opravná

zkouška a víte, on už vám nastavil, jak se k tomu máte chovat, jak zas nemáte vytvořit tu odmítavou emoci a vy každý z vás víte nejlíp jakou čakru neumíte. Někdo pouští ty odpory přes zlosti, někdo přes kritiku, někdo přes vztahovku, to je jedno. Něco umíte nebo někdo má lítosti, neumí ty lítosti zastavit. To všechno pomine, věřte mi. To má svůj čas. Pak zjistíte, že ty emoce byly zbytečné a že nebyly vaše. Že je vám je jenom ta hladina té hmoty podvrhla. Protože to dělali všichni okolo, tak jste si mysleli, že se to dělá. A najednou zjistíte, že máte svoje vědomí a svoji hlavu a zjistíte spoustu věcí, že je dělat nemusíte. Takže se dostanete, protože to nadjá vás tam dovede, do těch podobných situací a najednou zjistíte, že to jde. Krok po kroku je to lepší, ale tamty už jsou pryč, vy už je opravujete. To je to samé, jako když napíšete další písemku ze stejných matematických příkladů a napíšete ji líp. Platí vždycky už v té přítomnosti, tam to je sen, to už neexistuje. Kdyby vám najednou vadilo tady a teď, že jste to dělala, tak už jste zablokována na dvojce, to je nesmysl. To bylo úžasné, že jste si mohla takto zaskotačit a poznat, že to bylo zbytečné. To je realita přítomnosti neboli spokojenosti. Teď už vím, jak na to. A to je hodně dobrá hladina. Kdybyste na to nebyla připravená, tak mi nebudete rozumět. Někteří lidi se učí obrovsky.

Pozor – já vám něco přečtu. Vlastně nepřečtu. Ono už bude tři čtvrtě. Ale já jsem dostala e-mail od jedné super ženské, která během jednoho jediného roku přešla přes černou magii, bílou magii až ke mně. Také mně jedna psala, to bylo taky krásné. Na minulé pardubické přednášce, že celou dobu měla otevřenou pusku a slintala a uvědomila si to, až měla mokry klín. A že jí bylo tak dobře, že celá vrněla. Říká: „Mně bylo tak dobře, mně to pak bylo úplně jedno.“

„Ahoj Ivanko, já se ti musím přiznat co si moje božství naplánovalo. Chtěla jsem už tolikrát, ale jsem fakt knedla. Jsem zdravotní sestra.

(Abyste totiž věděli, co se může dít a co ne. Mnozí jste to možná ani nemuseli v tomto životě zažít, ale existuje to. Pak se vám nebude zdát divné, jak se lidem obrovsky ulevuje, když mě slyší.).

Jsem zdravotní sestrou. Toto povolání mě opravdu baví a hodně pacientů mi říkalo Sluníčko. Měla jsem v té době (bylo mi tenkrát 21 let) přítele, ale jednoho dne jsme se museli rozejít. A vzhledem k tomu, že mi chyběla po celé dětství otcovská láska, začalo mé osmileté období mých nešťastných partnerských vztahů. Ježíš, kolikrát jsem se nabřečela! No hysterka.

A pak, jak tomu bývá, jsem šla poprvé ke kartářce. (Jednou to začne, že jo.) Úplně jsem tomu propadla. Pak i moje kamarádka vykládala karty a já si je taky koupila. A začala jsem si hrát. Prvně to byly andělské karty, začala jsem s anděly komunikovat a oni se mi začali objevovat a dotýkat se mě a pak jsem začala věřit v Boha. Začala jsem vidět, když jsem se dívala do vzduchu proti slunci, takové malinkaté průhledné bublinky, které se pohybují asi jako spermie. Vidím je dodnes a když se mně mělo něco stát, tak jsem viděla takové zlaté třpytivé hvězdičky a bylo jich hodně.

A pak došlo na cikánské karty a pak na tarot. A se vztahama to bylo furt horší a horší a mně chodili do cesty lidé, kteří mě vedli dál jako že jsem shlédla film Tajemství. (Pozor, to je magie jak hrom.) Kupovala jsem si různé knížky esoterické a pokračovalo to dál.

Byla jsem u astroložky, na regresi, na kineziologii a metodě EFT. Fakt jsem si musela prožít totálně všechno :-). No a pak jsem pracovala na té psychiatrii. Úplně jsem chodila domů vyšřavená. Kolikrát ti klienti tam byli tak malí úpírci pozitivní energie, a i když jsem byla vždycky pěkný nervák po tatkově – teď už samozřejmě díky tobě ne – tak přišla nová kolegyně, která byla zasvěcená do reiki. Vykládala mi o tom, jaké má schopnosti a mě to nadchlo. Hlavně ta intuice!

No a pak mě osud zavedl k jednomu masérovi, který byl zasvěcen do šambaly. Ale je dobrý, mám ho ráda. A mluvila jsem s ním o intuici a zkusil mi energii šambaly poslat. No a bylo to. Ze začátku všechno bylo super. Ale pak jsem byla jednou v práci a přivezli nového klienta. Ten pořád křičel jako nějaké zvíře. A já jsem se nemohla soustředit na práci u počítače, tak jsem vstala a šla po křiku a najednou do mě jako by něco neviditelného narazilo, chytilo mě to zezadu za ramena a drželo mě to. Úplně mě to ohlo k zemi, vyhrkly mi slzy do očí.

(Ano, to jsou obrovské energie. To si nedovedete představit, co to s vámi může udělat. Kdo to nezažije, nemůže tomu věřit.)

Vyhrkly mi slzy do očí a úplně nahlas jsem dýchala. A jak jsem prosila archanděly o pomoc. Pak jsem se nechala asi tak po měsíci zasvětit do šambaly. A shodou okolností mě ta dáma pozvala po týdnu na andělské reiki. Tam zasvěcovala jak o život a mně dala zase nejvyšší stupeň mistra. A to byl konec všemu. Dostala jsem horečku. Nemohla jsem ani chvíli sedět, bylo mi blbě, protože prý dvě takové energie se v mém těle bijou, ach jo. Dostala jsem manuály, podle kterých jsem si začala tvořit ochranu. (Další blbost.) No a začala jsem vidět i buď bludy nebo nevíím. To jsem si takhle jednou večer holila nohy v koupelně a zaslechla jsem ránu. A najednou jsem měla vizi jak nějaký černý muž – pro mě bubák :-). - přiletěl do koupelny a začal mě škrtit. Já jsem se opravdu dusila. Fuj, to bylo něco! A stupňovalo se to. Stála jsem u zrcadla a lískala jsem se zprava doleva až jsem měla úplně rudé tváře a říkala jsem si, že jsem zlá holka a chtěla jsem si strašně ublížit.

(To už dělá ta energie, která vás ovládne. To je fakt Satan. Vy ho do sebe pustíte vlastně tímhle tím.) Rozeběhnout se hlavou proti zdi a zlomit si ruku atd.

(Toto mají lidé, kteří se dostanou do schizofrenních stavů).

Bylo to letos v březnu. Prošla jsem si opravdu peklem. Třeba jsem seděla hodinu v předsíni na zemi a bezvládně a plakala jsem. Ta bezmoc... Víš, moje nadjá si to naplánovalo opravdu vtipně. Ale díky Bohu jsem si naplánovala i tebe. Ty jsi mě těma přednáškama během tří, čtyřech měsíců úplně vytáhla. Děkuji. Jsem moc ráda. Pak jsem byla na tvé přednášce ve Znojmě. Jo a od toho zasvěcení do magie je to asi tři čtvrtě roku. Fakt to byl rok jak víno. Nicméně vím, že jsem to musela prožít, abych poznala a věděla, že tudy cesta k božství nevede. A děkuji ti za to.

A proč se ti vlastně svěřuji. Mám k tobě velkou důvěru. Teď vím, že magie je zbytečná, ale mám ji v sobě. Nepoužívám ji vůbec, ale od té doby, co je ve mně, jsem pořád unavená. Furt spím, cítím každý zápis. Já se snažím mazat zápisy, zdárně se mi daří, ale ego je mazaný. Sem tam ujednu, nevdá mi to. Každý den přináší nové a nové zkoušky. Jen asi díky magii cítím taky ostatní. Když jsem mezi skupinou lidí, kteří jsou

ve špatném rozpoložení a já jsem pozitivně naladěná, po dvou hodinách mě stahují k sobě. Cítím nervozitu a neklid. Můžu si v hlavě mumlat něco o jednotě a o lásce, a nepomáhá to. Myslím si, že mě ta magie demoluje. Teď vím, že Bůh ke mně má přicházet s lehkostí, a ne vynucením si magie. Proto tě žádám o pomoc. Nikdo z těch lidí, co mají magii rádi, mi nedokáže odpovědět. Dá se černá magie odebrat? Vrátit tam, odkud byla do mě dána? Umíš to? Tímto tě prosím o jedno aurické sezení. Víím, že toho máš moc, bla bla bla...”

Prosím vás, všechno se dá zlikvidovat, ale potřebuje k tomu čas. Člověk, který se upíše tak zvaně egoismu a hladině satana – to je má dáti-dal. Vy dáte vždycky kus duše, tak jako v těch pohádkách. Ten čertík sedí a říká: Tak jo, dostaneš to, tady se mi podepiš. Vyplatí se nepodepsat. Ty pohádky všechny mají pravdu.

Nicméně nebojte se, nic to není. Jakékoliv zasvěcování se dá vždycky zlikvidovat. Už jsem vám dneska řekla jak. A já jsem té mladé ženě také odpověděla. Obrovskou láskou. Jakmile jsou tam zasahovací fáze otevřené, bude na vás někdo útočit a vy musíte skutečně obrovsky zapracovat na tom, abyste tuhle situaci, toho člověka neodmítli a byli ještě rádi, že vám vymazal váš útok minulostní k někomu jinému. Ono to bude pár let trvat, ale ona to dokáže. Nedá se to seškrábnout, to bych to odnesla já. To je zase magie jiná, to já nikdy neudělám. Přišla jsem vám pomoci, tzn. že jsem vám musela vysvětlit pravidla a nikdo jiný za vás váš život žít nebude.

Zkuste si uvědomit, co to znamená celek. Celek je všechno. To znamená, že Bůh je skutečně celek. Ta část, která se vtělí do hmoty, je v nevědomosti a zapomene na to, že patří k celku a pak prožívá různé hry svého života, kde jsou boje a odpory a různé nepřijetí, než jí dojde po čase, že to není nutné a vyvine se do takzvané zralosti, kdy pochopí, že je celek. A co to znamená oddělenost. Poslední fází oddělenosti je zdánlivě jednoduchá věc, kterou jste byli navedeni, abyste dělali. Dokonce i dnešní mnozí autoři to uvádějí duchovních záležitostí. A mnozí lidé, když to řeknu, tak jsou najednou vyděšení. Je to prosba. Nebo i modlitba.

Zkuste si představit, když o něco prosíte, třeba i pro druhé lidi a třeba aby byli šťastni. Tak chcete něco jiného, než je. Je to pravda? Nerespektujete – pozor – i vývoj toho člověka, který v tu chvíli si připadá nešťastný. Ale on si navolil osud, který má přijmout, aby se naučil být šťastný a najít to štěstí v sobě, které tam žije. A každý člověk toho Boha v sobě má a je to štěstí, které je bezpodmínečné. Člověk ve hmotě si vytváří: Já budu šťastný, až budu mít pět milionů. Já budu šťastná, až budu mít chlapa, blondáka s modrýma očima. Do té doby šťastný nebudu. To jsou takové ty podmínky, co si lidé dávají svým egoismem a samozřejmě protože planeta byla do této doby ve 3D – tak jsme měli nastavenou bibli na 3D – už tam byly náznaky, které se týkaly pětidimenzionálního světa a jsou i v Otčenáši nastavené. Ano, „buď vůle tvá jak v nebi, tak i na zemi“, to je 5D. Já jako Bůh souhlasím s tím, co se mi děje, i když vlezu do hmoty na tu zem. Je to moje vůle. Ale na konci Otčenáše už je to jinak. „Ochraňuj nás od všeho zlého“ – to je blbost, co? Ano, tam už je vidět ten nádech té skutečné reality, ale najednou tam je nastavená modlitba, nějaká ochrana, bránění se, což je stav 3D neboli oddělenosti.

Ale proto dneska ještě mnozí lidé, kteří nejsou připraveni nechtít něco jinak, tak jak je, třeba jak jsem dneska mluvila o válce v Sýrii. Věřte mi, vy to stejně musíte respektovat a je blbost myslet si o mně, že to schvaluju. Silně egoistický člověk by řekl: Hele, ona říká, že to je správné. To je blbost, to je nesmysl. To je pouze holé nepochopení tohoto problému, kterým směrem vás vedu.

Stav 5D je vlastně změna vašeho vědomí, kdy si uvědomíte, že skutečně vše je dobře, protože žijete v celku, který se vyvíjí. To znamená, že modlitba, a i prosby andělům jsou zbytečné. Protože oni jsou vy a vy jste oni. A abyste se stali andělem neboli abyste pokorně sklopili hlavu a souhlasili tady ve hmotě se vším, s tím osudem, který máte nastavený a odloupli jste se do stavu nejvyššího 5D, které tady teď je možné, musíte se spojit s celkem, neboli souhlasit. Takže neprosit a nemodlit se. A to je hodně těžké. Celá tisíciletí vám bylo předkládáno, že se to dělá a musí se to dělat. Vy totiž jste taky Bůh. Vy jste skutečně úplně všechno, je to část celku. A abyste se jím vědomě stali, musíte vědět, že každý z této hmoty si nabral svůj osud svého vývoje a dějí se mu věci správně.

Skutečný stav reality – teď jsem o tom mluvila – je: já si vyberu celý svůj osud a je tam nastaveno kdy se vdám, kdy budu mít děti, kdo z rodiny třeba zemře a třeba i moje dítě nebo někdo z mého okolí. A i to moje dítě, které tam je, má svůj osud, který končí v bodě B, kdy jeho matce jako rodinnému příslušníkovi bude tolik a tolik. Tam to všechno souhlasí. A odevzdat se boží vůli znamená respektovat vůli Boha neboli toho mého dítěte, který si zvolil svůj osud a respektovat i svůj osud, který tady je. Žádná lítost vám nepomůže, naopak vás zablokuje a v dalším osudu prožijete něco podobného.

Stav 5D je absolutně čistý stav bez jakéhokoliv utrpení, neboť víte, že všechno se děje tak, jak se děje podle vaší vůle, kdy všem lidem ve vašem životě se musí udít co je a jim podle jejich vůle, že to respektovali. Všechno je totiž už dávno nastavené. Je to osud planety. Žijete ve hmotě. Jste Bohové, kteří přišli do hmoty zahrát osud planety. A on je nastavený. I se všemi válkami i v minulosti i teď, co se odehrávají na světě. Vy jste pouze jejich součástí. Jste velmi dobří, žijete v oblasti, kde jste za posledních 70 let nezažili válku. Tahle země byla velmi zkoušena, opravdu velmi, v minulosti ta historie byla velmi pohnutá, byli jsme vedle opravdu velmi silného a agresivního státu, který tady byl a taky jsme se pohybovali v různých formacích státních v těch minulostech. Zažili jsme doby temna, kdy jsme „bojovali“ jako národ za jazyk. Tam se odehrávaly různé věci a většina bytostí, které tady dneska žijí, tady skutečně v minulosti také žila, protože jste vybroušeni. I ten stav totality byl velmi důležitý. Skutečně moc důležitý, protože ti nejlepší byli spokojeni i ve stavu totality. Ale bez toho, aby udávali nebo aby dělali nějaké špíny. Žili si své životy tak, jak jim to ten osud umožňoval. Bez toho, že by žehrali, že nemůžou cestovat, že nemůžou spoustu věcí. Tak si koupili zahrádku, sekali trávnick, česali jablíčka a byli šťastní. To byly ty nejvyšší duše. Každá vrstva má v tom státě vždycky svoje zastoupení. Pak byli ti, kteří bojovali za svobodu, kteří jako by přehnali tu vůli. Každý ten osud má nastavený, my to pouze vidíme z fáze té oddělené buňky toho jednotlivce, takže to vidíte velmi zkresleně. Ale realita je pravá. Všichni ti lidé dělali ve svém osudu to správně, co dělali, protože v tom místě byli na správném místě. Ve správnou dobu a se správnými svými činy, které v té době byli schopni buď dělat nebo až potom nedělat a odkládat.

Takže toto je realita 5D. Jestliže já žiji v 5D, před sebou vidím pouze dlouhý tunel. Nic neodmítám. Tehdy už vidíte přesně body, kdy se vám ten život bude trochu otáčet, kdy něco bude jinak. Vám je to ve skutečnosti už jedno, protože víte, že už ten tunel je nastavený, tak není se čemu bránit. Je to vaše vůle, že to bylo, proto to smíte zahlídnout. A je to velmi příjemné.

Já jsem to chtěla pouze předeslat před tím, než začneme s tím povídáním. Tak si tedy zavřete hezky oči. Kdyby něco bolelo, nekřičet! Většinou – u aurického sezení to dělám – tak mluvím o jménu toho člověka a o schránce toho člověka, a protože vás je hodně, tak budu mluvit jakoby obecně. Jste hmota. Nezapomeňte na to, že to, co považujete za sebe, jste hmota, ale vy jste Bůh. Takže Otec mě k tomu dotlačil, takže jdeme.

První čakra.

Otče, prosím tě, odpusť mi moje viny a hříchy, které jsou na první čakře. Neboť teď vím, že co existuje, všechno v celém stvoření, jedno jediné já jsem. A všichni my, malá já jsem, se sem přicházíme pouze narodit, abychom mezi sebou hráli své role a učili se být lepší. A proto já Bůh, který si přišel zahrát roli tohoto těla a mého jména, jsem si zvolil všechny lidi svého života, aby mi udělali svými činy to, co mi udělali. Abych v zapomnění své skutečné reality Boha jako mé tělo a jméno, jsem uměl tyto lidi s jejich činy přijmout jako dobré, neboť oni nevědí, co činí.

A i já, Bůh, který si přišel zahrát toto tělo a jméno, jsem slíbil druhým lidem, že jim udělám činy, které jsem jim učinil, aby i oni mě uměli jako mé tělo a jméno přijmout jako dobrého, přestože jsem jim tyto činy udělal. Protože se společně vyvíjíme. A protože se společně vyvíjíme, i sám sebe považuji jako dobrého, neboť jsem jim to slíbil, že jim to učiním. A sám jsem si mohl prožít, že už tyto činy nikdy podruhé dělat nebudu. A proto bylo dobré, že tyto činy byly učiněny.

A taky já Bůh, který si přišel zahrát roli tohoto těla a tohoto jména, jsem si zvolil všechny situace svého života, kterými jsem prožil od narození tohoto těla až do této chvíle. A tyto situace byly dobré takové, jaké byly, ať byly, jaké byly, neboť v těchto situacích jsme se my všichni se jmény a těly pohybovali a prokazovali jsme, jestli je umíme přijmout jako dobré. A ony dobré byly, neboť kdybychom je neprožili tyto situace a všechny činy lidí v těchto situacích, dneska bych nebyl takový, jaký jsem.

A proto přijímám všechny činy druhých lidí i své činy jako dobré a všechny situace mého života, neboť dnes jsem jaký jsem. Amen.

Ted' se pomalu posuneme na druhou úroveň.

Otče, prosím tě, odpusť mi moje viny a hříchy, které jsou na druhé úrovni, jakož i já odpouštím mým viníkům a hříšníkům. Tedy prosím, aby mi odpustili všichni, kterým jsem kdy ublížil chtěně nebo nechtěně, myšlenkou, slovem nebo činem.

A i já odpouštím druhým cokoliv mi učinili chtěně nebo nechtěně, myšlenkou, slovem nebo činem, a i sám sobě odpouštím neboli nevyčítám si, že jsem to učinil. Neboť vím, že existuje pouze jedno veliké já jsem a my všichni, jeho malá já jsem jsme součástí jedné veliké, obrovské divadelní hry, kde se vyučujeme a slíbili jsme si, že si učiníme spoustu věcí, abychom se učili být lepší. A proto já Bůh, který si přišel zahrát roli mého těla a jména, jsem si zvolil všechny lidi svého života, aby mi udělali, co mi udělali. Abych v zapomnění mého božství a v domnění, že jsem toto tělo a toto jméno zjistil, jestli mi činy druhých lidí vadí nebo nevadí. Neboli jestli umím nebo neumím odpouštět.

A i já sám v zapomnění své skutečné reality svého božství jako člověk se jménem a s tělem jsem slíbil druhým lidem, že jim udělám činy, které jsem jim udělal, ať byly jakékoliv. Protože i oni si potřebovali vyzkoušet, že mě, jako člověka mohou přijmout takového, jaký jsem, bez toho, aniž bych jim vadil. Tedy že mi umí nebo neumí odpouštět. A protože jsem jim to slíbil, že jim to udělám, ani sám sobě si to nevyčítám, neboť i pro mě to bylo dobrou zkušeností, že se tento čin odehrál. A proto i sám sobě odpouštím.

A i já Bůh, který si přišel zahrát roli tohoto těla a jména, jsem si zvolil všechny situace svého života, abych zjistil, jestli mi tyto situace vadí nebo nevadí. A tyto situace byly dobré takové, jaké byly, neboť v těchto situacích se pohybovali všichni lidé mého života a činili to, co jsou schopni udělat v těchto situacích. A zjišťovat, jestli jim situace vadí nebo nevadí. A proto přijímám všechny lidi svého života s jejich činy, bez toho, aniž by mě vadili a všechny situace mého života, aby mě vadily, protože dnes, kdybych to všechno neprožil, bych nebyl tím, kým jsem. Vše je dobré. Amen.

Třetí čakra.

Otče, prosím tě, odpusť mi moje viny a hříchy na třetí čakře, kde je uložena moc člověka v oddělenosti ve hmotě. Je to brána, kterou se musím naučit prožívat správně a neodmítat činy druhých lidí. Teď už vím, že jsem Bůh, který si přišel zahrát roli tohoto těla a jména. A přišel jsem sem proto, aby všichni lidé mého života mi učinili činy, které mi učinili, abych se naučil tyto činy respektovat. A s těmito činy i lidi, kteří to dělají, neboť oni jsou takoví, jací jsou. A i já jsem jim slíbil své činy, které jim udělám, aby i oni byli schopni respektovat mě jako člověka. A i všechny situace mého života, které kdy byly, ať byly jakékoliv, jsem si já Bůh zvolil a byly mojí vůlí Boha, aby se tak stalo, neboť můj osud je celý naplněn. Abych se naučil respektovat celý svět, neboť jsem zapomněl, že já jsem Bůh, který to chtěl, aby zjistil, že tento respekt ke světu mám anebo nemám. A proto přijímám všechny činy druhých lidí i své činy, které jsem kdy učinil a všechny situace tohoto života od narození do tohoto těla až do této chvíle. Respektuji bez emocí zlosti a odporu a nátlaku. Vše bylo dobré tak, jak bylo, neboť dnes jsem proto takovým, jakým jsem. Amen.

Čtvrtá čakra.

Otče, prosím tě, odpusť mi moje viny a hříchy na čtvrté úrovni. Jakož i já odpouštím všem mým viníkům a hříšníkům na čtvrté úrovni. Teď vím, že existuje jedno veliké já jsem a my všichni, všechna malá já jsem mezi sebou hrajeme své role, kterými se učíme být lepší. A proto já Bůh, který si přišel zahrát toto tělo s tímto osudem a s tímto jménem, jsem si zvolil celý kompletní osud se všemi lidmi, kteří se tam pohybují a tento osud je pro mě tím nejlepším, který jsem si mohl zvolit, a proto nikdy nebudu vytvářet lítosti ani nenávisti k lidem, kteří mi cokoliv učinili. Neboť to je odmítání.

Přišel jsem se učit, a proto osud, který jsem si vybral, je tím nejlepším. A nebudu se litovat a nebudu litovat ani hmotu, která se pohybuje v mém osudu, lidi, kteří žijí okolo mne, neboť i oni jsou tím samým Bohem, který si vybral jinou část osudu, která je pro něj ta nejlepší, aby pochopil věci, které měl. A proto i s osudy druhých lidí souhlasím, neboť jejich božství je věcí posvátnou a ví, co je pro nás to nejlepší. A i všechny situace mého života jsem si jako Bůh, který si přišel zahrát toto tělo a jméno s osudem, zvolil. A bez lítostí a bez nenávistí, že se tyto situace dějí, neboť jsou mojí vůlí Boha, aby se to všechno dělo. Kdybych to neprožil, nebudu dnes člověk takový, jaký jsem. A proto vše přijímám. Vše bylo dobré. Amen.

Pátá čakra.

Otče, prosím tě, odpusť mi moje viny a hříchy na páté úrovni. I já odpouštím všem mým viníkům a hříšníkům v této úrovni. Teď už vím, že existuje jedno veliké já jsem a my, všechna jeho malá já jsem mezi sebou tvoříme své role, kterými se učíme být lepší v komunikaci. A teď už vím, že všechno, co existuje já jsem, a proto ani slovem, ani myšlenkou se nikdy neopřu o druhého člověka, který je tím samým Bohem, kterým já jsem.

A ani myšlenková forma nepoškodí situační fázi, ani neposuzuji činy druhých lidí, neboť oni musí dělat své činy druhým lidem, neboť jim to slíbili. Oni jsou přesně takoví, jací jsou. I já mám své činy, které dělat musím. Pokud budu posuzovat a kritizovat svět, jsem připravený na to, že budu kritizován a posuzován, neboť si vše zasloužím. A proto přijímám svět takový, jaký je, bez odsudků, bez poukazování, neboť vím, že každý z nás činí to, co musí, aby splnil hru osudu planety. S láskou komunikuji a myslím ke všem lidem tohoto celku. A s láskou komunikuji i směrem ke všem situacím, které se dějí tady a teď. Vše bylo dobré tak, jak bylo a všem, kterým jsem kdy ublížil slovem, se z hloubi srdce omlouvám. Amen.

Tak pomalinku se probouzejte. Někteří lidé se ptají, proč neříkám ještě šestou čakru. Šestá čakra, která se otevře trvale bez negativních emocí dolních spodních pěti čaker, je cestou už k Bohu. Jsem převaděč pouze k vašemu božství. Ono si vás pak převezme. Tady jde o to, aby každá z vašich pěti čaker, to znamená první, druhá, třetí, čtvrtá, pátá byla bez negativních emocí a každý teď, jak jsem mluvila za vás v tomto směru, jste

přehodnotil podle svých sil, co jste dokázal ve svých životech v tom filmu sám přehodnotit a co ne.

Člověk, který pustí tyhle věci, se potom cítí jinak. I v tom běžném světě. Tělo člověka, který se očisťuje vnitřně a už vidí zbytečnosti a už je nedělá taky. Vše se zastaví tím, že je přestanete dělat v tom vašem životě teď a tady ty všechny věci, které jste dělali bezmyšlenkovitě kdysi dávno jenom tak, že byly naučené. Teď už víte, že by neměly být, snažíte se samozřejmě trošku, něco vám jde víc, něco míň, na tom nezáleží. Udělali jste obrovský pokrok a budete vedeni.

Ten, kdo skutečně z hloubi srdce si přeje být dobrou buňkou božího těla a jedná morálně, on je obrovsky svobodný. Lidé, kteří dělají nečistoty, lžou, podvádí, kradou, dělají skutečně nemorální věci, oni jsou absolutně nesvobodní, svázaní. Nedovedete si představit, co prožívají třeba karmy, které jsou teď třeba v politice, když ten člověk třeba vezme úplatek nebo nečestně nějaké peníze. Myslí si vždycky v tom okamžiku toho egoismu, který se mu tam vnutí z té horní hladiny, že se na to nepřijde. Žádná kritika, protože on si musí tento osud prožít. On je připraven na prožívání těchto osudů. On má svůj kus. Toto se musí respektovat. Pokud byste to pak někde kritizovali, sami si uděláte špínu na své komunikační fázi. Ne, každý člověk skutečně dělá dobře to, co dělá. Ten člověk musí prožít fázi, kdy se pak bojí, nemůže spát. Co když se to provalí. On to učinil, zpátky to nemůže vzít a teď to jede. Jako teď je ta aféra s těma fotbalistama. To musí být tak strašně těžké, ten člověk je fakt svázaný, teď neví, co bude. Pozor – i kdyby se na to celý život nepřišlo, ten člověk nikdy neví, jestli dneska jo, nebo zítra nebo pozítří...

Vy si nedovedete představit, jak úžasně čisté svědomí má člověk, který vědomě nic sám z vlastní vůle by neučinil. Já jsem jednou nevědomky něco ukradla v samošce. Jak mi bylo dobře, jak jsem prošla kolem té kasy, to byla sranda. Já jsem měla totiž navlečenou petrželku za 17 Kč v pytlíku takhle na ruce. V životě bych nic neukradla, ani sirky, nic. Ale jak jsem všechno vyložila a teď mi ta petržel zůstala viset...

A teď jsem si sbalila všechny věci a jdu a najednou – takové horko mě polilo...

Vidíte, v nevědomosti můžete udělat jako nějakou blbost, ale když máte čisté svědomí, jste svobodní. Pak jsem se teda chechtala, šla jsem zpátky a říkám té paní: „Hele, krahu.“

A ona říká: „To nic není.“

Já říkám: „Co nic není! To je, teda, mně je teď blbě.“

Ona se smála: „To jste určitě nechtěla.“

Tak jsem jí to zaplatila. Když víte, že něco máte, tak třeba i projdete, povede se vám to, ale máte strašné pocity. A čím větší odpor tam je, čím větší „hřích“, tím je to horší. A to je karma. Taková ta tíha, kterou si odnesete domů a tu vám nikdo nesebere. To by musela být hodně vysoká bytost. A ten člověk to většinou nosí třeba deset, dvacet let. Byli lidi, kteří ke mně přišli, jako když třicet let vláčíte dvacetikilový kufr. Furt. Teď odešli tak úplně... Ale bylo nutné, aby to tak dlouho trvalo, protože kdyby to trvalo třeba jen deset let, tak by jim to nedošlo. Vždycky ten posun je zaznamenaný, ten je daný.

Seshora nás vidí jak takové ty buňky v křeči. Oni vědí, že to je nutné, to je zkrátka vyvíjení se celku. Vy se pořád přibližujete k tomu centru toho božství, kde budete potom už skákat do těch vědomých fází dimenzních. V těch vyšších už všichni vědí, že ten Bůh jsou, takže pak už si vás to převezme.

Takže šestá čakra, ta nemá svoje povídání, protože šestá čakra vás uvádí vlastně už k Bohu, tam už ho budete vnímat. Vy jste ho nevnímali, protože jste se uzavřeli před tím Bohem. Jakmile ty čakry se sevrou, tak se tady udělá ten špunt. Vy podléháte zákonu hmoty, on vás ovládá jak marionetu. Jestliže přestanete tyto odmítavé emoce dělat...

Já mám kamarádku, která se rozvedla a ten její manžel obrovsky bojoval o střídavou péči a ona byla nešťastná. Já říkám: „Neblbni, povol. Je to otec, má na to taky právo. Navíc ty seš hrozně hodná, on je hodně agresivní, to dítě musí vidět oba póly. Nebraň tomu.“ Navíc ten kluk inklinoval víc k povaze otce, takže říkám: „Ty bys ho nezvládla. On ti pomůže, věř mi.“

„Tak jo.“

Za pár let najednou říkála: „Víš, že je to docela fajn? Já si týden odpočinu...“

Říkám: „Vidíš to. Máš pak větší sílu se mu věnovat, uděláš si větší věci, když tam není...“

„Jemu to prospívá, protože já bych neuměla být tak přísná.“

Uplynulo pár let a ten chlapec už byl ve věku asi těch 12 let, když se ty děti můžou rozhodnout a on se rozhodl pro maminku, takže najednou se vrátilo všechno. Musíte vyčkat. V klidu, v míru všechno řešit. V té hmotě to trvá dlouho než se ty věci udějí, musí nějaký čas proběhnout, ale pak se všechno změní. Změní se k vašemu prospěchu jenom tehdy, když zůstanete klidní a přijmete to. O nic nemůžete skutečně přijít. Všechno je vaše v přesné, pravé míře tak, jak to je.

Já mám pocit, že tady je ještě jeden dotaz.

Rodinné konstelace jsou také magie? Přijímají se tam věci nepřijaté. Děkuji.

Už víte, že vše je dobré. Pro člověka, který jde z nevědomosti, si musí prohlédnout, že nějaké minulé životy existují. Protože my jako nevědomí často nevěříme, my jsme fakt nevěřící Tomášové a ten člověk si potřebuje ověřit, že to není kravina, že ho někdo nepodvedl. Pro tyto lidi jsou dobré rodinné konstelace, protože si najednou ověří, že najednou něco viděli. Zase mu to dělá buď černý mág nebo někdy i bílý. To není důležité, tam se to prolíná v jemných odstínech. Nicméně pro člověka, který by tam šťoural jako už vědomá bytost, to by vás obrovsky zablokovalo.

Takže vidíte, že každý člověk v tom osudu to má úplně jinak nastavené. Jestliže jste ve stádiu těchto informačních polí, které vám předávám, už tyto věci nejsou pro vás. Bylo by vám zle, protože vy byste spadli z nějaké třídy třeba o dvě níž. A je vám mizerně. To je takové vnitřní selhání. I zvědavost, věřte mi. Jestliže jsem buňka božího těla, všechny informace ke mně přijdou v pravou chvíli a když budu sama o své vlastní zvědavosti šťourat do všech blbostí... Proto vám nedoporučuji moc surfovat po internetu. To vám tak zaneřádí hlavu... To je skutečně virtuální svět, který tady stahuje pozornost. Ten

Satan to má hrozně hezky vymyšlené, fakt je to dobře udělané, takže vás to stáhne a nevnímáte skutečnou realitu, věříte všemu, pak se bojíte, co všechno tady existuje, jaké bytosti se tady pohybují...

Podívejte se, vy máte nastavený svůj osud. Jestliže se s takovým nějakým máte setkat, tak se s ním setkáte a když ne, tak ne, ale když se bojíte, tak si to k sobě přitáhnete, a to už je vaše fáze odmítání něčeho, to znamená, že to musíte prožít.

Dívejte se. Už jsem řekla, že svět neboli všechno jste vy, to znamená, že když odmítám svět, svět odmítá mě. Když se bojím světa, svět se bojí mě, to znamená, že útočí. Tam jsou všechna nastavená pravidla. Ale tvoříte to vy. Samozřejmě v osudu máte, jestli to ještě dokážete udělat anebo ne. To už je stanovené, což vy nevíte. Takže žijte si své osudy. I kdybyste žili jenom obyčejný osud, kdy ráno vstanete, jdete do práce, uděláte svoje povinnosti a budete spokojeni, uděláte pro svůj vývoj maximum. Pokud božství ve vás chce nějak použít, velmi brzo vás vyvede tam, kde máte být. Protože neodporujete, jste Bůh, čekáte na dobu, kdy si vás vyzvedne. Věřte mi, já jsem to zažila. Už jsem říkala, že mám obrovský klid, nikdo mě neobtěžuje, nikdo na mě neútočí, protože jediné, co vysílám ven, je obrovská láska. Kdyby existoval někde někdo, kdo by to odmítl, buď se to ke mně ani nedostane anebo ten člověk, i kdyby chtěl tisíckrát mi ublížit, tak se ke mně vůbec nedostane. Všechno máte ve svých rukách. Tak konejte láskyplně. S obrovským soucitem k těm, kteří vám jakoby ubližují. Jedině tak se toho zbavíte a jim pomůžete, protože za vás nezaplatí.

Přeji vám skutečně hodně štěstí. Loučím se s vámi, bylo to fajn, těch pět hodin uteklo jak voda. Teď ještě musíme vypočítat ty finance a za chvíli budeme losovat. Vy, kdo máte slosovateľné lístky, tak si počkejte.

Děkuju vám za pozornost.